

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **O. s., a.s., IČO: X**
sídlem Č. 1403/2, X O.
zastoupená advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. X, ve věci cla,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání účastníků

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj přijal v období od ledna 2016 do července 2018 celkem 33 celních prohlášení žalobkyně s návrhy na propuštění bezešvých trubek z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem tarifní položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“)¹, u nichž byl deklarován nepreferenční indický původ a

¹ HS byl zaveden Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, která byla uzavřena v Bruselu dne 14. 6. 1983 [Recueil des traités des Nations unies, sv. 1503, s. 4, č. 25910 (1988)] v rámci Světové celní organizace (WCO) a společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 schválena jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987

při propuštění zboží tak nebylo vyměřeno ani v jednom případě clo. Dne 29. 8. 2019 zahájil tentýž celní úřad u žalobkyně kontrolu po propuštění zboží. Správce daně dospěl k závěru, že dodavatelé žalobkyně, spol. M. T. C. Pvt. Ltd, Indie (dále jen „M. T.“) a K. S. M. Pvt. Ltd, Vadodara, Gundžarát, Indie (dále jen „K. S.“), dovezli bezešvé trubky z nerezové oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Indie, kde tyto následně byly opracovány úběrem za studena, což však nebylo s to založit jejich nepreferenční indický původ a předmětným trubkám tak zůstal původ čínský. V důsledku tohoto závěru seznal, že v celních prohlášeních žalobkyně špatně deklarovala původ a rovněž, že nebylo vyměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 %, kterému čínské bezešvé trubky z nerezové oceli podléhaly podle nařízení Komise (EU) č. 1331/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu 1“), resp. dle nařízení Komise (EU) č. 2018/330, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu 2“). Toto clo pak žalobkyni v odpovídající výši vyměřil 33 dodatečnými platebními výměry v celkové výši přesahující 44 mil. Kč.

2. Proti nim brojila žalobkyně odvoláním, které bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto a vydané dodatečné platební výměry jimi byly potvrzeny. Žalovaný vycházel zejména ze zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění účinném do 28. 7. 2016 (dále jen „původní celní zákon“), nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „původní celní kodex“), nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „prováděcí nařízení k původnímu celnímu kodexu“), dohody mezi EU a WTO schválené rozhodnutím Rady EU č. 94/800/ES (dále jen „dohoda o pravidlech původu“), resp. ze zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (dále jen „nový celní zákon“), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „nový celní kodex“) a nařízení Komise (EU) 2015/2446, jímž se provádí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (dále jen „prováděcí nařízení k novému celnímu kodexu“). Rozhodná právní úprava týkající se určování původu zboží byla totožná.
3. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí podala velmi rozsáhlou **žalobu**, kterou se domáhá jak zrušení napadeného rozhodnutí, tak všech dodatečných platebních výměrů. Námitky obsažené v žalobě a jejím doplnění soud shrnuje následovně:
 - v řízení nebylo prokázáno, že by indiští dodavatelé žalobkyně nyní řešené trubky vyrobili právě z materiálu dovezeného z ČLR. V řízení nebyly identifikovány konkrétní zásilky a jejich cesta od počátku vývozu z ČLR přes dovoz do Indie až po následný vývoz do EU. Z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by byly v Indii nyní řešené trubky vyrobeny z materiálů, které mají původ v ČLR, zejména pak ze Závěrečné zprávy OLAF č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“), která není s to prokázat čínský původ zboží. Indiští výrobci sice potvrdili, že dováží materiál z ČLR, avšak ti produkují širokou škálu produktů a je logické, že vstupní materiály nakupují mj. v ČLR. Jejich vyjádření se nadto netýkala konkrétních trubek. Sám žalovaný uvedl, že ztotožnění je nemožné. Důkazní břemeno stran této skutečnosti přitom tížilo správní orgány dle § 92 odst. 5 písm. b) a c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále

(Úř. věst. 1987, L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288). K HS byly vypracovány vysvětlivky v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy.

jen „daňový řád“) a ty jej neunesly. Nebyly tak provedeny důkazy, které by vyvrátily správnost certifikátů původu vystavených indickou obchodní komorou. Stejně na závěrečnou zprávu OLAF nahlíží také soudy v Itálii, v Německu a celní orgány v Polsku, přičemž podle žalobkyně se mají celní předpisy aplikovat totožně v celé EU a žalovaný se bezdůvodně od rozhodovací praxe jiných celních orgánů a soudů odklonil. V této souvislosti žalobkyně navrhla, aby zdejší soud položil Soudnímu dvoru EU (SDEU) předběžnou otázku týkající se toho, zda má orgán členského státu při doměřování antidumpingového cla přihlídnout k závěrům orgánů jiného členského státu, který řešil skutkové i právně totožnou věc, resp. zda je orgán členského státu povinen řídit se závěry jiných členských států při posouzení obsahově a právně totožné otázky s ohledem na jednotnou správní praxi v EU.

- žalovaný materiálně nezkoumal vstupní materiál, tj. zda se jednalo o dutý profil položky 7304 49 nebo zda šlo o hotovou trubku. Bez ztotožnění jednotlivých zásilek to není ani možné. Sám OLAF ve své závěrečné zprávě uvedl, že společnosti K. S. a M. T. dovezly z ČLR také výrobky položky 7304 49. Právě tyto výrobky mohly být po jejich zpracování dodány žalobkyni. Nebylo tedy prokázáno, že z ČLR do Indie byly dovezeny výrobky položky 7304 11. Není dostačující vycházet z toho, jak tarifně zboží zařadily M. T. a K. S. Z Poznámek OLAF ze dne 12. 4. 2021 (dále jen „poznámky OLAF“) vyplývá, že od srpna 2019 M. T. vstupní materiál označuje jako dutou trubku, od roku 2020 ji zařazuje pod 7304 49, přitom dle OLAF se stále jednalo o stejný výrobek. Je tedy prokázáno, že i v období předcházejícím indiští dodavatelé dováželi mateřské trubky/duté profily položky 7304 49. Zmatek v zařazení způsobila chyba ve veřejném seznamu kódů indického Generálního ředitelství pro zahraniční obchod (DGFT). Celní nomenklaturu v Indii zveřejňuje jiný orgán, a to Ústřední rada pro nepřímé daně a cla (CBIC). V sazebníku CBIC je u položky 7304 11 podnadpis trubky používané pro ropovody a plynovody, kdežto sazebník DGFT tento podnadpis neobsahuje a u položky 7304 11 10 je uvedeno pouze *tubes and pipes*. Jelikož dodavatelé K. S. a M. T. obdrželi licenci od DGFT, řídili se jeho sazebníkem. Potvrzuje to také oznámení indického ministerstva průmyslu a obchodu, ze kterého vyplývá, že indické ministerstvo vyvíjelo tlak na to, aby se nepoužívala položka 7304 49, proto také indiští dodavatelé používali položky 7304 11 10 sazebníku DGFT. Ani jeden z dodavatelů nedovážel trubky pro ropovody a plynovody, o čemž svědčí fakt, že dovezený materiál odpovídal normě ASTM A312, která není dostačující pro klasifikaci výrobků jako trubek pro ropovody a plynovody.
- není vyjasněné, co je dutým profilem. Za dutý profil lze i dle definice předestřené žalovaným považovat i výrobky se stejným vnitřním i vnějším geometrickým tvarem. Duté profily položky 7304 49 musí mít kruhový průřez. Při výkladu pojmu dutý profil je nutné vycházet z historie vyjednávání o definici tohoto pojmu. Duté profily, jinak nazvané mateřské trubky, dokončené za tepla jsou jediné vstupní materiály, které se všeobecně používají pro výrobu za studena dokončených bezešvých trubek z nerezové oceli, což je nevyvratitelná technická realita a prokazuje ji znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. J., který rovněž uvedl, že mu není známo použití dutých profilů s nekruhovým vnitřním a vnějším průřezem, čímž se dostává do rozporu definice uvedená ve vysvětlivkách k HS s technickou realitou. Stejně lze odkázat na celní tarif užívaný Kanadou. Společnosti M. T. a K. S. přitom zpracovávaly právě duté profily. Posudek F. G. je nevěrohodný, neodborný a nesprávný. Žalobkyně navrhla k důkazu výslech F. G., kterým mělo být prokázáno, že pracuje pro subjekt, který podal podnět k zahájení vyšetřování OLAF. K prokázání skutečnosti, že vstupním materiálem dovezeným z ČLR do Indie byly duté profily/mateřské

trubky položky 7304 49, navrhla žalobkyně závazné informace o původu zboží vydané celními orgány Polska, Belgie a emaily společnosti M. T. ze dne 19. 5. 2022 a společnosti K. S. ze dne 24. 2. 2022. Skutečnost, že se týkají dovozu realizovaných od 26. 10. 2020 (v případě M. T.), resp. od 10. 1. 2022 (v případě K. S.), je nepodstatná, protože u nich výroba bezešvých trubek položky 7304 41 probíhala stejně a ze stejného vstupního materiálu i v případě dovozu realizovaného žalobkyní. Argumentace, dle které nemůže být výrobek dutým profilem/mateřskou trubkou jen proto, že splňuje technickou normu, je přepjatě formalistická.

- rozpor s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „nařízení o ukončení šetření“). Toto nařízení bylo vydáno na základě šetření provedeného Evropskou komisí (EK), jehož předmětem bylo zjistit, zda dochází k obcházení nařízení o antidumpingovém clu. Tímto šetřením bylo zjištěno, že u zboží exportovaného M. T. a K. S. žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii výrazným způsobem mění jejich základní charakteristiku (rozměry, fyzikální, chemické i metalurgické vlastnosti). Navíc šetření provedené EK mělo kvalitativně vyšší úroveň. EK zjistila, že indiští zpracovatelé zpracovávali duté profily zpracovávané pouze za tepla. Závěrečná zpráva OLAF, která byla stěžejním podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, je s tímto nařízením v příkrém rozporu. Nařízení o ukončení šetření jasně deklarovalo indický původ zboží, přičemž se jedná o závazný legislativní akt. Naproti tomu závěrečná zpráva OLAF je nezávazná a dle judikatury SDEU nemusí vydání zprávy vždy vyústit v zahájení řízení a v přijetí následných aktů na úrovni členských států. Žalobkyně proto navrhla k důkazu zprávu o činnosti dozorcího výboru OLAF za rok 2021, čímž má být prokázáno, že tento výbor kritizoval skutečnost, že zprávy OLAF nejsou vždy způsobilé k přijetí navazujících úkonů a je nutné je hodnotit kriticky. Žalobkyně navrhla soudu, aby položil SDEU předběžnou otázku týkající se toho zda mohou orgány členských států vycházet ze závěrečné zprávy OLAF, pokud je tato rozporná s nařízením o ukončení šetření, resp. zda jsou orgány členských států povinny zohlednit skutková zjištění plynoucí z uvedeného nařízení.
- rozpor s původním a novým celním kodexem. Oba kodexy shodně upravují problematiku získávání původu v případech, kdy se na výrobě zboží podílí více zemí. Prováděcí nařízení k novému celnímu kodexu v čl. 32 a 33 konkretizuje pravidla určování původu pomocí vyvratitelné právní domněnky. Při vyjednávání o pravidlech původu na půdě WCO některé členské státy tvrdily, že výroba trubek položky 7304 změnou podpoložky představuje podstatné zpracování. Přesně to indiští dodavatelé v nyní řešené věci učinili a potvrzuje to znění nařízení o ukončení šetření. Z judikatury SDEU vyplývá, že k podstatnému opracování zboží, a tedy i ke změně původu, může dojít, aniž by došlo současně k tzv. tarifnímu skoku což je dle dohody o pravidlech původu a prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu vyžadováno (rozhodnutí SDEU ve věcech C-209/20, C-373/08 a C- 60/08). Žalobkyně v průběhu řízení prokázala, že zpracování čínských polotovarů uskutečněné v Indii představovalo podstatné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby. Proto předmětné trubky získaly indický původ. Přepřepování výrobku, který splňoval normu

ASTM A312 na trubku odpovídající normě ASTM A213, která je přísnější, má z hlediska použitelnosti finálního výrobku a jeho hodnoty zásadní význam.

- není zřejmé, na základě čeho bylo žalobkyni vyměřeno antidumpingové clo právě v sazbě 71,9 %, když předmětná nařízení upravovala rozmezí pro sazbu od 48,3 % do 71,9 %. Bylo povinností celních orgánů prokázat konkrétního čínského výrobce. Nezjistil to ani OLAF, který zmínil pouze jednoho výrobce, a sice Z. H. S. S. G. CO LTD., u kterého však sazba antidumpingového cla činí 56,9 %. Žalobkyně navíc mezi roky 2013 až 2018 po přepracování vyvezla bezmála 62 % veškerého zboží mimo EU. K důkazu žalobkyně navrhla obchodní dokumentaci k dovozům zboží od společnosti M. T. v letech 2013 až 2018. Z materiálního hlediska bylo předmětné zboží žalobkyní dovezeno do EU v celním režimu aktivního zušlechťovacího styku. Pokud by žalobkyně věděla či měla pochybnosti o antidumpingovém clu, tak by v tomto režimu realizovala veškeré dodávky, čímž by eliminovala riziko doměření antidumpingového cla. Je nutné přihlídnout k materiální stránce jednání žalobkyně a clo neaplikovat.
- došlo k nesprávné aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. V případě žalobkyně bylo prověřování skutečností nasvědčujících možnému spáchání trestného činu ze strany vyšetřujícího celního orgánu ukončeno a nebyly shledány důvody pro zahájení trestního stíhání žalobkyně. Podezření tak bylo vyvráceno a není možné tak aplikovat prodlouženou prekluzivní lhůtu. Poprvé se navíc argumentace stran prolomení tříleté prekluzivní lhůty objevila až ve výzvě správce daně ze dne 17. 1. 2022, tj. po více než 2 letech od propuštění zboží do volného oběhu. Při zahájení kontroly správce daně žádné skutečnosti, které by měly prolamovat tříletou lhůtu, neuvedl. Postup správce daně je nezákonný a nebylo možné jej žalovaným změnit, protože by došlo k porušení práva žalobkyně *být slyšena*. Judikatura NSS je v otázce aktivace desetileté lhůty velmi benevolentní, ale jelikož jde o výklad práva EU, navrhuje žalobkyně, aby zdejší soud položil SDEU předběžnou otázku týkající se toho, zda je možné aplikovat delší prekluzivní lhůtu i v případě, kdy správce daně při zahájení kontroly vůbec nespecifikuje, k jakému trestnému činu mohlo dojít a kdo jej mohl spáchat a zda postačí k prolomení obecné konstatování celního úřadu, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, případně zda lze doměřit clo v i v případě, kdy bylo posléze zjištěno, že ke spáchání trestného činu nedošlo.
- 4. Žalovaný ve svém **vyjádření** navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, kterou soud pro přehlednost zmíní v hodnotící části rozsudku. Stěžejní otázkou dle žalovaného je, zda byly v Indii přepracovány úběrem za studena nepůvodní trouby/trubky dokončené v ČLR za tepla nebo nepůvodní duté profily dokončené v ČLR za tepla. Že byly v Indii zpracovány výrobky čínských dodavatelů je zjevné. To zjistila EK, OLAF a sdělili to sami indiští vývozci. Již jen proto nelze aplikovat rozhodnutí orgánů jiných členských států odůvodněné tím, že nebyl prokázán dovoz zboží z ČLR do Indie, a tudíž i čínský původ zboží. Dále žalovaný znovu odkázal na definici dutého profilu upravenou ve vysvětlivkách k HS a uvedl, že rozměry za tepla dokončených produktů s přednostní udávanou na setiny milimetrů (42,16 x 3,56 – rozměry výrobků dovezených z ČLR dle listin předložených žalobkyní – *pozn. soudu: jedná se o materiál, ze kterého vyráběla trubky M. T. až od roku 2020*) odpovídající normě ASTM A312/EN10216-5, označené jako bezešvé trubky dokončené za tepla, vypovídají o tom, že se jedná o výrobek tvaru soustředěného mezikruží o vnějším průměru 42,16 mm a stejné síle stěny 3,56 mm, tj. že jde o trubku. Dále žalovaný uvedl, že HS rozlišuje výrobky dle objektivních vlastností, nikoliv dle technických norem a technologického využití. Tvrzení, že dutý profil je

meziproduktem při výrobě trubek, vnesli do věci indiští výrobci a tuzemští dovozci jej rozvíjeli. Celní orgány ani OLAF nikdy netvrdili, že dutý profil je meziproduktem nebo polotovarem při výrobě trubek. Tak tomu není ani podle obsahu HS. Duté profily jsou celkově vzácností. Žalovaný navrhl soudu, aby položil SDEU předběžnou otázku týkající se výkladu pojmu dutý profil. Dle žalovaného OLAF vycházel z uskutečněných celních formalit, nikoliv z obecných statistik. Dovoz z ČLR pod položkou 7304 11 potvrdili i indiští dovozci. Žalovaný uvedl, že nepovažuje za nemožné, že v jednotkách případů nakoupili indiští dodavatelé nečínské produkty, ale pokud tomu tak bylo, bylo povinností žalobkyně to tvrdit a prokázat. Daňové řízení není ovládáno zásadou vyšetřovací, celní orgány nebyly povinny aktivně vyhledávat zásilky nečínského původu.

5. Dále žalovaný uvedl, že závěrečná zpráva obsahuje jasná a konkrétní zjištění, která jsou, pokud jde o pohyb zboží na trase ČLR – Indie – EU, shodná se zjištěními obsaženými v nařízení o ukončení šetření. Párování zásilek nebylo podmínkou pro rozhodnutí. Bývá stěžejním důkazem např. při prostém reexportu, kdy se na výrobě produktu podílí jen jedna země dle čl. 60 odst. 1 nového celního kodexu, tj. v jiné situaci. Celní orgány nic takového netvrdí. Je zjevné, že v nyní řešené věci se na výrobě trubek podílely dvě země, a to ČLR a Indie. Podle výsledků šetření OLAF indiští výrobci všechny zásilky směřující do EU vyrobili z produktů nakoupených v ČLR. Jelikož se jednalo o všechny zásilky, tak to platí o i zásilkách pro žalobkyni. Tvrdí-li žalobkyně něco jiného, měla to prokázat. Potvrzuje to také vyjádření M. T. z roku 2021, kdy uvádí, že až od roku 2020 došlo ke změně, kdy začala vyrábět trubky indického původu. Žalovaný dále uvedl, že zjistil u OLAF, jaká je rozhodovací praxe ohledně vybírání antidumpingových cel a věc se má tak, že tato cla jsou na základě závěrečné zprávy OLAF vybírána.
6. Žalovaný zdůraznil, že pravidla nepreferenčního původu nebyla dosud harmonizovaná, je proto zcela irrelevantní, jaký byl při mezinárodním vyjednávání postoj Kanady, Jižní Koreje nebo Singapuru, jaká je historie vyjednávání a jak je v Kanadě členěn celní sazebník. Ve věci bylo nutné vycházet z platných pravidel na území EU. Technická realita, které se žalobkyně dovolává, je taková, že výrobky používané k výrobě trubek tažením (válcováním) za studena odpovídají svými objektivními vlastnostmi troubám/trubkám, nikoliv dutým profilům ve smyslu HS. Posudku zpracovanému F. G. žalovaný nepřikládal žádný zásadní význam. Žalovaný odmítl, že by poprvé až v napadeném rozhodnutí uvedl, že zpracováním v Indii nevznikl nový výrobek. To zcela jasně uvedl již ve výzvách ze dne 12. 3. 2021 a ze dne 17. 1. 2022. K závazným informacím o původu boží vydaným belgickými celními úřady žalovaný uvedl, že byly vydány pro K. S., nikoliv žalobkyni a týkají se pouze zboží, u něhož byly splněny celní formality po její účinnosti dle čl. 33 odst. 2 písm. a) nového celního kodexu. Nyní řešené zboží bylo dovezeno v letech 2016 až 2018. Základní podmínky pro aplikaci informace tak nejsou splněny, nadto z dostupného obsahu informace vyplývá, že je zjevně nesprávná. Totéž pak platí i pro polskou závaznou informaci.
7. Žalobkyně v **replíce** poukázala na rozsudek rumunského soudu, který vyznívá totožné jako rozhodnutí italských a německých soudů. Dle žalobkyně je nepřipustné, aby si žalovaný závěrečnou zprávu OLAF vyložil jinak.
8. Žalovaný k tomuto rozsudku ve **vyjádření** uvedl, že v nyní řešené věci bylo provedeno rozsáhlé dokazování, což ve věci rumunské nebylo a navíc rumunské celní orgány rozhodovaly na základě nekompletní závěrečné zprávy OLAF. Žalovaný dále doplnil k důkazu vyjádření OLAF a statistiky týkající se výběru antidumpingových cel na základě závěrečné zprávy OLAF, ze kterého vyplývá, že se tato cla vybírají. Dokonce OLAF podal

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

návrh na zrušení belgické informace o určení původu zboží pro K. S. Žalobkyně též pomíjí, že dle čl. 61 odst. 2 nového celního kodexu může celní orgán žádat o dodatečné podklady prokazující, že původ zboží byl stanoven v souladu s právními předpisy. Žalobkyně byla v průběhu řízení několikrát poučena o tom, že jí tvrzený původ zboží může prokázat.

9. V **dalších podáních** žalobkyně odkázala na rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2023, č. j. 10 Afs 100/2023-44, ze kterého dle žalobkyně vyplývá, že by se měl zdejší soud podrobně zabývat její argumentací týkající se neztotožnění zboží. K rozsudku SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert* (dále jen „rozsudek Stappert“) žalobkyně uvedla, že tento soud uvedl, že zpracování za studena podstatně mění vlastnosti vstupních materiálů. Ke změně původu postačí zpracování za studena jakéhokoliv zboží položky 7304 49. Zboží dovezené do Indie přitom lze z hlediska celního kodexu zařadit do položky 7304 49, nikoliv 7304 11, byť takto bylo v Indii klasifikováno. Tato klasifikace, tedy jako trubky pro ropovody a plynovody, neodpovídá skutkovému stavu, kdy z ničeho nevyplývá, že by vstupním materiálem měly být trubky používané pro ropovody či plynovody. Naopak bylo prokázáno, že vstupním materiálem byly polotovary/duté profily/mateřské trubky tvářené za tepla, tj. zboží položky 7304 49. Pro ilustraci žalobkyně k důkazu předkládá výňatek z indické celní evidence k zásilce ze dne 5. 4. 2016, ze které vyplývá, že M. T. dovážela zboží označené jako *bezešvé trubky z nerezové oceli (dokončené za tepla)*, přičemž tyto dovážela pod kódem 7304 11 10. Tento kód indické společnosti užívaly, protože jej používali čínští výrobci, protože indické ministerstvo je nabádalo, aby položku 7304 49 užívaly v co možná nejmenší míře (k tomu navrhla k důkazu oznámení indické vlády ze dne 22. 10. 2019) a proto, že indický sazebník obsahuje jiný popis položek než celní kodex EU.
10. Žalovaný se posléze vyjádřil k rozsudku Stappert, ke kterému uvedl, že se týká jiného skutkového stavu, konkrétně v něm řešené trubkové polotovary položky 7304 49 nesplňovaly žádnou technickou normu, kdežto v nynější věci bylo prokázáno, že z ČLR byly do Indie dovezeny trubky sazebního zařazení 7304 11, nikoliv 7304 49. Trubky již při dovozu do Indie navíc splňovaly průmyslový standard ASTM A312 a tyto podstatně více a pokročileji zpracované čínské trubky byly v Indii přepracovány na trubky položky 7304 41. Ani po zásahu SDEU nezakládá změnu původu zpracování trubek položky 7304 11 na položku 7304 41. V řízení bylo prokázáno, že z ČLR do Indie byly dovezeny trubky zařazení 7304 11, tj. trubky pro ropovody a plynovody. Žalovaný připomněl, že číselné označení zboží je až na úroveň šestimístných tarifních kódů pro všechny signatáře Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží závazné, tj. i pro Indii.
11. V dalších podáních žalovaný k rozsudku SDEU ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24, *CS STEEL* (dále jen „rozsudek CS STEEL“) uvedl, že trubky sazebního zařazení 7304 11 splňující normu ASTM A312 dovezené z ČLR do Indie a zde přepracované úběrem za studena na trubky položky 7304 41, nezískaly indický původ. SDEU poukázal na to, že čínské trubky dopravené do Indie již splněním normy ASTM A312 byly určeny k vedení kapalin a plynů v korozivním prostředí a zpracováním v Indii se na tomto určení nic nezměnilo. V nyní řešené věci, která je velmi podobná, byla dostatečně kvalitní standardizovaná trubka zpracována na trubku ještě kvalitnější. Nejde však o nový výrobek nebo důležitý stupeň výroby.
12. Žalobkyně k rozsudku CS STEEL uvedla, že pro věc nepřináší nic podstatného, protože se týká odlišného skutkového stavu. Žalovaným nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by společností K. S. a M. T. dovážely trubky pro ropovody a plynovody. Ve věci CS STEEL

trubky před i po opracování v Indii splňovaly normu ASTM A312, kdežto v nyní řešené věci trubky po opracování v Indii splňovaly normu ASTM A213, která je přísnější. Výrobky splňující obě normy jsou nezaměnitelné. Jejich použitelnost je zcela jiná, protože trubky splňující normu ASTM A312 jsou výlučně potrubními trubkami, tj. určenými toliko pro přepravu média, kdežto trubky splňující normu ASTM A213 jsou tzv. procesními trubkami, tj. že tyto trubky slouží výhradně k přenosu tepla – ohřevu/chlazení v tepelných výměnících (kotle, vaporizéry, kondenzátory, reboilery atd.). Tyto trubky tedy vůbec nemají přepravní funkci. Pro věc je naopak zcela příslušný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2024, č. j. 18 Af 17/2021-212.

13. Žalovaný k vyjádření žalobkyně uvedl, že rozsudek městského soudu se týkal jiné věci, ve které bylo zjištěno, že byly do Indie dovezeny trubky položky 7304 49. Nyní řešená věc je naopak takřka totožná s věcí řešenou v rozsudku CS STEEL, ve kterém SDEU také vysvětlil odlišnosti od věci řešené v rozsudku Stappert. Pravidla původu nejsou založena na souladu výrobku s technickou normou, proto skutečnost, že došlo ke změně normy ASTM A312 na normu ASTM A213, nemá význam. Pokud by soud byl jiného názoru, navrhl žalovaný, aby soud položil SDEU předběžnou otázku, v rámci které by SDEU posoudil vliv nyní řešeného opracování na původ zboží. Závěrem žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2025, č. j. 2 Afs 25/2024-42 a rozsudky dalších krajských soudů.
14. Žalobkyně následně shrnula své dosavadní námitky, ve kterých nad rámec již uvedeného nově namítala, že žalovaný vykládá účelově ustanovení o prodloužení prekluzivní lhůty, protože v jiných řízeních s jinými daňovými subjekty se v řízení o návrhu na obnovu řízení zaštiťoval tím, že již uplynula základní lhůta pro stanovení daně. Tím dochází k porušení zásady legitimního očekávání upravené v § 8 odst. 2 daňového řádu. K tomu navrhla k důkazu dvě anonymizovaná rozhodnutí o odvolání.
15. U jednání účastníci odkázali na svá dřívější vyjádření. Žalobkyně doplnila, že v průběhu daňového řízení spočívalo těžiště dokazování v tom, zda byly z ČLR do Indie dovezeny duté profily položky 7304 49 a až po vydání rozsudku Stappert začalo být relevantní, zda byly do Indie dovezeny trubky položky 7304 49 či jiné. Již z toho vyplývá, že se charakterem trubek nemohl nikdo zabývat a bylo by porušením práv žalobkyně, pokud by soud napadené rozhodnutí nezrušil a nevrátil věc do daňového řízení. Žalobkyně navrhla k důkazu znalecký posudek, který byl proveden v daňovém řízení, které vyústilo v rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2024, č. j. 18 Af 17/2021-212. Mělo jím být prokázáno, že byly v téže době stejnými společnostmi dováženy jak trubky položky 7304 11, tak položky 7304 49. Blíže však tento posudek žalobkyni nebyl znám. Žalovaný uvedl, že v řízení se vedlo dokazování ohledně toho, do jaké položky trubky spadaly. Jednalo se o jednu ze skutečností, která vyvrátila, že by byly do Indie přepraveny duté profily, protože ty do položky 7304 11 nepatří. Předmětný znalecký posudek byl vypracován jiným daňovým subjektem a jen ve vztahu ke konkrétním trubkám, které byly z ČLR do Indie dovezeny, kdy tento daňový subjekt prokázal za pomoci certifikátů přesný materiál, ze kterého byly v Indii trubky vyrobeny. V nyní řešené věci žalobkyně nic takového neprokázala, resp. neprokázala, že by ze stejných trubek byly vyrobeny i jí dovezené trubky, proto je dle žalovaného navrhovaný důkaz nepoužitelný.

B. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

17. S ohledem na rozsah žaloby a dalších podání krajský soud připomíná, že úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2022, č. j. 10 Afs 324/2020-104, odst. 19). Povinnost soudu řádně odůvodnit své rozhodnutí nelze vykládat jako požadavek na detailní odpověď na každou dílčí námitku (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2025, č. j. 1 As 62/2025-70, odst. 36).
18. Krajský soud s ohledem na lepší srozumitelnost považuje za vhodné na tomto místě uvést znění relevantní části kapitoly 73 HS:

KÓD HS	POPIS ZBOŽÍ
7304	Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli.
	Trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody
7304 11	Z nerezavějící oceli
7304 19	Ostatní
	Pažnice, čerpací a vrtné trubky, používané při vrtné těžbě ropy nebo plynu
7304 22	Vrtné trubky z nerezavějící oceli
7304 23	Ostatní vrtné trubky
7304 24	Ostatní, z nerezavějící oceli
7304 29	Ostatní
[...]	
	Ostatní, s kruhovým příčným průřezem, z nerezavějící oceli
7304 41	Tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)
7304 49	Ostatní

I. K nutnosti ztotožnění zboží, povaze a původu výrobků dovážených do Indie a dalším skutkovým námitkám

Závěry obsažené v napadeném rozhodnutí

19. Žalovaný ke skutkovému stavu v napadeném rozhodnutí uvedl, že závěrečná zpráva OLAF obsahuje jasné, určité a konkrétní informace popírající deklarovaný indický původ žalobkyní dovezeného zboží. Vychází z uskutečněných celních formalit a v přílohách obsahuje značné množství informací o uskutečněných přepravách. Oba indiští vývozci dle ní dováželi z ČLR trubky dokončené procesem za tepla pod položkou 7304 11 odpovídající standardu ASTM A312 a operacemi za studena (k jinému zpracování trubek tehdy nebyli vybaveni) je přepracovávali na trubky jiných rozměrů splňující normu ASTM A213 (str. 53

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

napadeného rozhodnutí). V případě trubek do průměru 42 mm u společnosti K. S. se dokonce jednalo o trubky, které byly již v ČLR zpracovány postupem za studena (str. 55 napadeného rozhodnutí). Oba indiští vývozci tyto skutečnosti výslovně potvrdili ve svých vyjádřeních, které byly přílohou závěrečné zprávy OLAF, avšak dovodili z nich jiné právní závěry, konkrétně tvrdili, že jimi dovážené zboží byly duté profily a že zpracování za studena mělo vliv na původ zboží (str. 29 a 30 napadeného rozhodnutí).

20. Provést párování jednotlivých zásilek exportovaných z ČLR do Indie a posléze z Indie do EU nebylo možné pro nespolečnosti indických celních orgánů. Smysl závěrečné zprávy OLAF nespočívá v tom, že by měly být ztotožňovány zásilky vyvezené z ČLR do Indie se zásilkami vyvezenými z Indie do EU, resp. se zásilkami dovezenými jednotlivými subjekty v EU. Trubky byly v Indii zpracovány postupem za studena na trubky jiných rozměrů a množství. Proto je v daném případě, bez dalšího, prakticky nemožné provést ztotožnění zásilek. Pokud se společnosti M. T. a K. S. zabývaly přepracováním čínských trubek operacemi za studena na trubky jiných rozměrů, nebylo vůbec nutné, aby ve všech případech zásilky z ČLR množstevně odpovídaly zásilkám trubek vyvezených do EU (nejednalo se o reexporty). V takovém případě logicky nelze očekávat vzájemné ztotožnění takových zásilek na základě množství, rozměrů a časových souvislostí. Není vyloučeno, a je vysoce pravděpodobné, že oba indiští vývozci trubek nakupovali produkty v ČLR nezávisle na jednotlivých objednávkách z EU (zásoby pro výrobu pro veškeré trhy, včetně domácího). Význam závěrečné zprávy OLAF je jiný. OLAF prokázal, že prověřovaní indiští vývozci masově produkují trubky dovážené do EU ze vstupních materiálů (za tepla dokončených trubek) čínského původu. To potvrdili oba indiští vývozci a vypovídají o tom i další listiny zařazené ve spisu (str. 35 a 36 napadeného rozhodnutí).
21. OLAF zjistil, že tyto společnosti dovážely z ČLR do Indie značné množství trub a trubek čísla 7304, a to zejména pod položkou 7304 11, ale i pod položkami 7304 19, 7304 49 a dokonce i pod položkou 7304 41. Položky 7304 11 a 7304 19 zahrnují výhradně trouby a trubky pro ropovody a plynovody, nikoliv duté profily. Položka 7304 19 se navíc netýká trubek z nerezavějící oceli. Položky 7304 41 a 7304 49 duté profily zahrnují, avšak v období od roku 2015 do roku 2018 dovezla K. S. pouze 1 položku tohoto zboží (dne 21. 4. 2016). M. T. dovezla pouze 149 položek tohoto zboží z celkových 12 484. Položka 7304 41 zahrnuje trouby, trubky a duté profily tvářené za studena, nikoliv za tepla (str. 34 napadeného rozhodnutí). Skutečnost, že dotčení indiští vývozci dováželi zboží z ČLR pod položkou 7304 11 na základě licence udělené indickou vládou, výslovně tito vývozci potvrdili (str. 34 napadeného rozhodnutí).
22. Ztotožnění v této věci nebylo nezbytné, protože skutečnosti vyplývající ze závěrečné zprávy OLAF, vyjádření dotčených indických dovozců a další důkazy provedené v řízení představují důvodné pochybnosti o správnosti žalobkyní předložených osvědčení původu ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu. Závěry vyplývající ze závěrečné zprávy OLAF nemusí vždy a za všech okolností dopadnout na veškeré zboží produkované K. S. a M. T., nicméně pokud žalobkyně tvrdí, že trubky získaly indický původ (byly zpracovány jiným způsobem v Indii, z jiných materiálů apod.), tížilo ji v tomto ohledu důkazní břemeno, které neunesla (str. 32, 33, 38, 40 a 113 napadeného rozhodnutí). Žalobkyně mohla předložit zejména hutní a inspekční certifikáty, a to jak ve vztahu k výrobkům, z nichž byly v Indii vyrobeny trubky jimi dovezené, tak i ve vztahu k jednotlivým zásilkám dovezených trubek. Ztotožnění vstupních materiálů s hotovou produkcí by bylo založeno na jedinečných číslech taveb. Žalobkyně takové doklady nepředložila, ač k tomu byla vyzvána

a současně je žalovanému z úřední činnosti známo, že jak K. S., tak M. T. svým zákazníkům takové doklady poskytují (str. 58 napadeného rozhodnutí).

23. Výrobky dovážené z ČLR do Indie nebyly dutými profily. Indiští dovozci dováželi své zboží pod položkou 7304 11, která duté profily nezahrnuje. Stran vymezení dutého profilu žalovaný odkázal na definici obsaženou ve vysvětlivkách k HS ke kapitole 73, dle které jsou trouby a trubky definovány jako koncentrické (soustředné) duté výrobky o stejnoměrném průřezu pouze s jednou dutinou uzavřenou po celé jejich délce, které mají vnitřní i vnější plochy téhož tvaru. Ocelové trouby mají převážně kruhový, oválný, pravoúhlý (včetně čtvercového) průřez, avšak mimo tohoto mohou zahrnovat i výrobky s rovnostrannými trojúhelníkovými a jinými pravidelnými vypouklými polygonálními průřezy. Výrobky o nekruhovém průřezu se zakulacenými rohy po celé jejich délce a trouby se zapěchovanými (uzavřenými) konci je třeba rovněž považovat za trouby. Mohou být leštěné, potažené, ohýbané (včetně spirálově vinutých trubek), též opatřené závity a spojované, vrtané, zúžené, rozšířené, tvarované kónicky nebo vybavené přírubami, hrdly nebo kroužky. Dutými profily jsou naopak duté výrobky neodpovídající výše uvedené definici a hlavně ty, které nemají vnitřní a vnější plochy stejného tvaru (str. 105 napadeného rozhodnutí).
24. Ze znaleckého posudku zpracovaného doc. J. vyplynulo, že pro výrobu bezešvých trubek válcováním je třeba kvalitních polotovarů – dutých profilů, nejčastěji předvalků a že je důležitý především správný tvar dutého profilu. Příčný průřez musí mít tvar soustředného mezikruží s konstantní tloušťkou stěny po celém obvodu i délce. Povrch musí být hladký, bez vln ve tvaru šroubovice a jiných povrchových vad (trhliny, šupiny). Toto tvrzení je zcela v souladu se závěry žalovaného a potažmo i OLAF, avšak liší se v užití terminologii. Ve smyslu HS nemůže jít o polotovar – polotovar nemůže být dutý (pozn. 1 písm. ij) ke kapitole 72 celního sazebníku, resp. HS). Citovaný popis výrobku (dutého profilu dle znalce) je ve skutečnosti popisem trubky podle definice obsažené ve vysvětlivkách k HS ke kapitole 73 HS. Také přímo z posudku vyplývá, že znalec označil vstupní materiál jako dutý profil v souladu s českou praktickou terminologií. Znalec uvedl, že trubky splňující normu ASTM A312 nelze při výrobě trubek splňujících normu ASTM A213 považovat za konečné výrobky, ale za semiproduct pro výrobu trubek s normou ASTM A213 (str. 71 a 72 napadeného rozhodnutí).
25. To vypovídá o tom, že nemohlo jít ani o trubky položky 7304 49 10, do které spadají toliko ocelové bezešvé trubky (vysvětlivky neuvádí duté profily) vyrobené zpravidla protažením a válcováním za tepla nebo protažením a tažením za tepla; jsou zpravidla nazývány polotovar (blanks). Jsou určeny k dalšímu přepracování na trubky jiného tvaru a jiné tloušťky stěny s přesnějšími rozměrovými tolerancemi. Předkládají se s hrubě odstřiženými konci a s odstraněnými otřepy, ale jinak jsou nedokončené. Jejich vnější i vnitřní povrch je hrubý a nejsou na nich odstraněny okuje. Nejsou naolejovány, pozinkovány ani barveny. Znalec zvolený žalobkyní naopak vysvětlil, že pro výrobu v Indii se používají výrobky s hladkým povrchem, bez vln ve tvaru šroubovice a jiných povrchových vad – trhliny, šupiny (str. 93 napadeného rozhodnutí). Také z vyjádření indického znalce V. dle žalovaného vyplývá, že při výrobě trubky procesem za tepla nejprve dojde za pomoci procesu prorážení k výrobě dutého produktu s hrubým povrchem a právě tento produkt žalovaný považuje za onu mateřskou trubku (mother hollow, blank), který zmiňují vysvětlivky k HS. V nyní řešené věci ale tento meziproduct byl posléze ještě v ČLR procesem za tepla přepracován na trubku splňující normu ASTM A312 pro dokončené trubky (str. 85 až 87 napadeného rozhodnutí).

Trubky byly tedy již v ČLR zcela dokončeny procesem za tepla tak, aby vyhovovaly přísné normě ASTM A312 (str. 109 napadeného rozhodnutí).

26. Dle žalovaného tedy trubku plnicí standardy ASTM A312 nelze považovat výhradně za meziprodukt nebo dokonce polotovár pro další hutní výrobu a již vůbec ne za polotovár ve smyslu HS (polotovár nemůže být dutý). Podle žalobkyní předloženého porovnání specifikací SA-213 a SA-312 jsou tyto trubky určeny pro vysokoteplotní a korozivní provoz. Skutečnost, že K. S. i M. T. dovážely z ČLR do Indie trubky, a nikoliv duté profily, zjistil již OLAF (dle deklarovaných rozměrů) a oba indiští vývozci tyto závěry výslovně potvrdili. Rozdíl je pouze v tom, že výrobky ve tvaru soustředného mezikruží se stejnoměrnou tloušťkou stěny vyhovující standardu ASTM A312 považují indiští výrobci i žalobkyně za duté profily. Důvodem je ve skutečnosti pouze to, že tyto trubky byly po dovozu z ČLR používány jako vstupní produkty pro výrobu trubek dle standardu ASTM A213 procesy za studena (str. 73 napadeného rozhodnutí).
27. V případě dovozů společnosti K. S., kdy byly dováženy trubky do průměru 42 mm, které již byly zpracovány postupem za studena, je jejich zařazení do položky 7304 49 z povahy věci vyloučeno. Skutečnost, že K. S. dováží trubky o rozměrech 33, 42, 48, 60 mm s odkazem na zjištěné skutečnosti, potvrzuje, že K. S. dovážela z ČLR hotové a dokončené trubky odpovídající standardu ASTM A312, a nikoliv hrubé duté předvalky získané prorážením tyčí nebo jiných polotovarů, které neodpovídají technickým normám pro trubky dokončené za tepla (str. 55 a 56 napadeného rozhodnutí).
28. Pokud jsou v Indii přepracovávány čínské výrobky, které splňují standardy specifikace SA-312 (pro trubky), pak nepochybně dochází ke zpracování již hotových (méně přesných) trubek plnicích podmínky technické normy ASTM A312 (SA-312) a nikoliv dutých profilů (ve smyslu celních předpisů), které se od trubek s kruhovým průřezem liší svým tvarem a tím i náročností zpracování, pokud by z nich měly být vyráběny přesné trubky (str. 50 a 51 napadeného rozhodnutí).
29. Celní sazebník DGFT se od celního sazebníku CBIC liší mj. tím, že nad tarifní položkou 7304 11 neobsahuje podnadpis *Trubky používané pro ropovody a plynovody*. Indickými celními sazebníky nelze prokázat původ dovezeného zboží. Je zcela lhostejné, ze kterého celního sazebníku indiští vývozci při zařazování jimi dováženého zboží vycházeli. Podstatné je, že ani jeden ze sazebníků nezahrnuje v položce 7304 11 duté profily. Jestliže indické orgány povolily indickým vývozcům bezcelně dovážet trouby a trubky tarifní položky 7304 11 pro výrobu trubek pro vývoz do EU, neznamená to, že autoritativně určily, jak má být zboží z ČLR při dovozu do Indie deklarováno. Naopak indické orgány umožnily bezcelní dovoz trubek tarifní položky 7304 11 (nikoliv dutých profilů položky 7304 49) pro přepracování na trubky menších rozměrů a pro jejich vývoz z Indie. Indická vláda v oznámení ze dne 17. 1. 2020 s odkazem na dřívější doporučení připomněla doporučení týkající se přesného zařazování do osmimístního celního tarifu. Rozhodně to neznamená tlak na to, aby se indické subjekty vyhnuly položce 7304 49. Indická vláda hovoří o osmimístním sazebním zařazení do konkrétních kódů, které jsou k dispozici (pokud existují). Na úrovni položky 7304 11 existují podle žalobkyní předložených indických sazebníků podpoložky 7304 11 10 (trouby a trubky), 7304 11 20 (předvalky pro trouby a trubky) a 7304 11 90 (ostatní). Tedy i položka 7304 11 zahrnuje tzv. ostatní, a především nezahrnuje duté profily. Pokud by tedy oba indiští vývozci dováželi duté profily, nic jim nebránilo používat položku 7304 49 i přes oznámení indické vlády. Není bez zajímavosti, že podpoložka 7304 11 20 zahrnuje předvalky pro trouby a trubky, tedy ne zcela dokončené

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

trouby a trubky, které ani indický celní sazebník na úrovni sedmého a osmého místa (mimo dosah HS) nepovažuje za duté profily. Pokud K. S. nebo M. T. produkci dováženou z ČLR skutečně chybně zařazovaly, bylo na žalobkyni, aby takové tvrzení prokázala, což neučinila. Údajné nesprávné sazební zařazení evidované v indických databázích nebylo nijak hmatatelně prokázáno. Indiští dovozci naopak dovoz trubek pod číslem 7304 11 výslovně potvrdili (str. 66, 67 a 68 napadeného rozhodnutí).

Posouzení námitek soudem

30. Krajský soud úvodem připomíná, že v celním řízení se subsidiárně použije daňový řád. Pokud jde o prokazování skutkového stavu v řízení před celními orgány, uplatní se specifické zásady daňového řízení. Jak NSS vyslovil již v rozsudku ze dne 31. 1. 2005, č. j. 4 As 1/2003-71, č. 542/2005 Sb. NSS: *Pokud celní orgán jako správce daně v souladu s § 31 odst. 8 písm. c) zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, prokáže existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost či správnost účetnictví, evidencí či záznamů vedených celním (daňovým) subjektem, je důkazní břemeno na celním subjektu, jehož povinností podle § 31 odst. 9 citovaného zákona je navrhnout či označit důkazy, které mají potvrdit skutečnosti jím uvedené v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl celním orgánem v průběhu celního řízení vyzván. Pokud celní subjekt toto důkazní břemeno neunes, celní orgán podle okolností uloží povinnost zaplatit clo v jiné výši, než odpovídá údajům uvedeným celním subjektem při propuštění dovezeného zboží do volného oběhu. Ač se citované závěry vztahují k dříve platné právní úpravě obsažené v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, jsou nadále relevantní i ve vztahu k současné úpravě § 92 daňového řádu, neboť ta je obdobná (srov. též rozsudky NSS ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Afs 216/2016-38, odst. 27, ze dne 28. 4. 2023, č. j. 4 Afs 160/2022-53, odst. 39 nebo ze dne 16. 5. 2024, č. j. 3 Afs 154/2022-58, odst. 31 a 34).*
31. Pro tuto věc je tedy podstatné rozložení důkazního břemene v daňovém řízení. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.* Je pak na správci daně, aby prokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem [§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Správce daně přitom není povinen prokázat, že doklady předložené daňovým subjektem jsou nepravdivé, k unesení jeho důkazního břemene postačí, když prokáže vážné a důvodné pochybnosti o jejich pravdivosti, věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti. Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reagující na pochyby o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004-63 a ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119, č. 1572/2008 Sb. NSS).
32. Žalobkyně jí tvrzený indický původ dovezených trubek prokazovala osvědčeními původy vydanými indickou obchodní komorou a k nim vztahujícími se fakturami (jejich výčet je uveden na str. 38 napadeného rozhodnutí). V návaznosti na předchozí výklad zásad ovládajících dokazování je tak nutné posoudit, zda žalovaný unesl důkazní břemeno a dostatečně zpochybnil žalobkyní předložené důkazy ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu.

33. Žalovaný vycházel předně ze závěrečné zprávy OLAF. Judikatura NSS je dlouhodobě ustálena na závěru, že zpráva o misi OLAF je dostatečným důkazem pro dodatečné doměření a zaúčtování dovozního (resp. antidumpingového) cla, obsahuje-li jasné, určité a konkrétní informace popírající dovozcem deklarovaný preferenční původ konkrétního dováženého zboží (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 Afs 44/2011-85). Tyto náležitosti závěrečná zpráva OLAF v nyní řešené věci nepochybně obsahuje. Žalovaný nadto neustal u závěrů v ní obsažených, ale provedl rozsáhlé dokazování týkající se zejména původu materiálu, ze kterého byly nyní řešené trubky vyrobeny, charakteru materiálu v době jeho exportu do Indie a podstaty zpracování v Indii.
34. Ze závěrečné zprávy OLAF a z jejich příloh vyplývá, že společnosti K. S. i M. T. dovážely ve značném rozsahu do Indie materiál pro výrobu trubek z ČLR. To je zjevné zejména z příloh č. 3, 5, 7, 8 a 10. Jedná se o data získaná z celních prohlášení učiněných při dovozu do Indie, tedy z věrohodného zdroje. Z nich vyplývá, že obě společnosti dovážely materiál pro výrobu trubek z ČLR (konkrétně viz tabulky na str. 22 a 24 závěrečné zprávy OLAF). Skutečnost, že materiál byl dovážen z ČLR, potvrdila M. T. v dopise adresovaném OLAFu ze dne 15. 4. 2019 a K. S. v dopise ze dne 15. 3. 2019. Posledně jmenovaná společnost sice uvedla, že nakupuje cca 25 % materiálu v Indii, avšak dle jí předložené faktury se nejednalo o indické výrobce, nýbrž dovozce, což vyhodnotil OLAF (a žalobkyně to žádnou konkrétní námitkou nezpochybňuje) a proto tvrzení K. S. o domácím nákupu nemá větší důkazní hodnotu pro závěr, že by nakupovala pro výrobu nyní řešených trubek materiál indického původu. Rovněž je nutné zmínit, že i EK při svém šetření, jehož závěry se promítly do nařízení o ukončení šetření, zjistila, že indiští výrobci, mezi které spadají i K. S. a M. T., ve velkém měřítku nakupovali materiál v ČLR vyrobený procesem za tepla a následně před exportem trubek do EU jej zpracovávali postupem za studena. Koneckonců obchodních toků mezi Indií a ČLR se týkalo celé šetření EK.
35. Ze všech těchto důkazů v dostatečné míře vyplývá, že **oba indiští vývozci nakupovali materiál pro výrobu nyní řešených trubek v ČLR**. Rozhodně nebylo nutné, aby došlo ke ztotožnění jednotlivých zásilek putujících z ČLR do Indie a poté z Indie do EU. Žalovaný v tomto směru zcela správně uvedl, že to prakticky ani není možné s ohledem na skutečnost, že došlo k přepracování zboží. S žalobkyní lze v obecné rovině souhlasit v tom, že indiští vývozci mohli nakoupit potřebný materiál i jinde, avšak pokud tomu tak bylo, a právě z něj byly vyrobeny nyní řešené trubky, tížilo stran této skutečnosti důkazní břemeno žalobkyni dle § 92 odst. 3 daňového řádu.
36. Ohledně charakteru dováženého materiálu dospěl žalovaný k závěru, že se jednalo o trubky sazebního zařazení 7304 11 dokončené procesem za tepla (s výjimkou dodávek pro K. S. s průměrem menším než 42 mm, které dle samotné K. S. byly již opracovány postupem za studena v ČLR) splňujících normu ASTM A312. Žalobkyně zpochybňuje to, že se jednalo o trubky a také jejich sazební zařazení, kdy tvrdí, že se jednalo o duté profily (mateřské trubky), resp. později též trubky sazebního zařazení 7304 49.
37. Žalovaný ohledně závěru, že dováženým zbožím byly trubky, nikoliv duté profily, vycházel z definice trubek a dutých profilů obsažené ve vysvětlivkách k HS (viz výše). Při výkladu pojmu dutý profil se touto definicí řídil také SDEU v rozsudku Stappert, kdy v odst. 49 dospěl k závěru, že pod pojem dutý profil nespadá trubkový polotovár tvářený za tepla, rovný a s rovnoměrnou tloušťkou stěny, který nesplňuje požadavky technické normy pro bezešvé trubky z nerezavějící oceli vyrobené za tepla a z něhož se zpracováním za studena vyrábí trubky o jiném příčném průřezu a tloušťce stěny, spadající do položky 7304 41.

Z uvedeného rozsudku (z celého jeho textu) jednoznačně vyplývá, že je při definici pojmu dutý profil nutné vycházet z vysvětlivek HS (srov. odst. 38 a násl.). Proto názor je správný žalovaného, že pokud je výrobek koncentrický o stejnoměrném průřezu pouze s jednou dutinou uzavřenou po celé jeho délce, která má vnitřní i vnější plochy téhož tvaru, jde o trubku, nikoliv o dutý profil. Tento výklad následně žalovaný aplikoval na materiál, který byl dovážen z ČLR, a dospěl na základě rozměrů a geometrického tvaru k přesvědčivému závěru, že z ČLR byly do Indie dováženy trubky.

38. Vycházel rovněž ze znaleckého posudku zpracovaného doc. J., který zjistil, že pro výrobu trubek byly použity materiály příčného průřezu ve tvaru soustředného mezikruží s konstantní tloušťkou stěny po celém obvodu i délce bez ohledu na to, jak jej znalec dle české terminologie označil. Žalovaný rovněž poukázal na přítomnost normy ASTM A312, která je určena pro trubky, nikoliv duté profily, což zjevně vyplývá např. z dokumentu nazvaného *Porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312*, který žalobkyně v řízení předložila. Stejně tak žalovaný správně vycházel z posudku indického znalce V., který podrobně popsal proces výroby trubek za tepla (viz str. 86 napadeného rozhodnutí), přičemž z tohoto popisu vyplývá, že se jedná o výrobu trubek, nikoliv dutých profilů. Závěry žalovaného jsou dle názoru soudu zcela přesvědčivé a správné. Jelikož otázku výkladu pojmu dutý profil již posoudil SDEU, nepovažoval zdejší soud za nutné pokládat předběžnou otázku.
39. Pro úplnost lze odkázat na bod 31 preambule nařízení o ukončení šetření, který uvádí, že *při ověřování se ukázalo, že indičtí výrobci téměř výhradně nakupovali duté profily tvářené za tepla a tvářené za studena prováděli v Indii*. Předmětný článek byl do české verze nesprávně přeložen, když překlad nedodržuje terminologii stanovenou HS. Německé, anglické i francouzské znění označuje v bodě 31 dovozený materiál jako trouby a trubky (*Rohre, tubes, des tubes*), nikoliv duté profily (jako český). Z toho vyplývá, že také šetřením EK bylo zjištěno, že indičtí výrobci dováželi do Indie trubky dokončené postupem za tepla, nikoliv duté profily. Lze tak učinit dílčí závěr, že **z ČLR byly do Indie dováženy trubky, nikoliv duté profily**.
40. Při hodnocení povahy trubek žalovaný vycházel ze závěrečné zprávy OLAF, ze které vyplývá, že dováženými trubkami byly v naprosto převažujícím množství trubky sazebního zařazení 7304 11 a v několika případech se jednalo o trubky sazebního zařazení 7304 49 (srov. tabulky na str. 22 a 24 závěrečné zprávy OLAF). Dále žalovaný vycházel z vyjádření M. T. a K. S. M. T. ve svých vyjádřeních výslovně potvrdila, že dovážela trubky sazebního zařazení 7304 11 na základě povolení vydaného indickou vládou (dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 5, resp. dopis M. T. ze dne 13. 8. 2019, str. 7). Společnost M. T. ve svých vyjádřeních založených ve spisu uvedla, že dodržování vydaných povolení je ze strany vlády kontrolováno (dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 5). Také z povolení vydaných indickou vládou na dovoz bezešvých trubek, vyplývá, že společnost M. T. měla povolen dovoz trubek sazebního zařazení 7304 11 dokončených za tepla (totéž vyplývá ze sdělení indického ministerstva ze dne 19. 9. 2019). Povolením k dovozu trubek tarifního zařazení 7304 49 disponovala uvedená společnost až od února 2020. Stejně skutečnosti vyplývají také z poznámek OLAF. Také společnost K. S. v dopise ze dne 15. 3. 2019 výslovně potvrdila, že na základě dovozní licence dováží trubky sazebního zařazení 7304 11 10. V tomto směru soud doplňuje, že žalovaný správně vyhodnotil tvrzení K. S. o tom, že trubky měly spadat do položky 7304 49 jako nesprávné a učiněné jen na základě nesprávného výkladu pojmu dutý profil, který do položky 7304 49 spadá. Tato zjištění žalovaného jsou zcela přesvědčivá a správná. Nelze si též nevšimnout, že obě uvedené společnosti zařazovaly dovážené trubky

do stejné položky 7304 11 10 v souladu s vydanými povoleními, což také nasvědčuje, že jejich postup byl správný.

41. Krajský soud ve shodě s žalovaným nesouhlasí s žalobkyní, že by indiští vývozci zařadili dovážené trubky do nesprávné položky, resp. žalobkyně toto své tvrzení neprokázala. Žalovaný správně posoudil oznámení indické vlády ze dne 17. 1. 2020. Z něj nevyplývá žádný nátlak či pokyn, který by měl zapříčinit, že se indiští vývozci záměrně vyhýbali položce 7304 49. Jedná se o obecný apel na správné zařazování. Žalovaný správně poukázal na to, že indický celní sazebník (bez ohledu na to jaký) obsahuje i v rámci položky 7304 11 položku ostatní a že tato položka je detailněji členěna (např. položka 7304 11 20 určená pro předvalky pro trouby a trubky). Z oznámení indické vlády ze dne 17. 1. 2020 není patrné o jaké položce ostatní se zmiňuje. Naopak z něj vyplývá, že hovoří o osmimístném sazebníku. Není tedy ani zřejmé, zda se týká podrobnějšího zařazení na úrovni státu, nebo obecného zařazení ve smyslu HS. V tomto ohledu krajský soud uvádí, že prvních šest čísel jednotlivých položek je totožných pro všechny signatáře úmluvy o HS, tj. i pro Indii je závazné, že položka 7304 11 je určena pro trouby a trubky z nerezavějící oceli používané pro ropovody nebo plynovody. Zdali některý z členů sazebníků podnadpis obsahuje či nikoliv, je nepodstatné. Další členění jednotlivých položek je už na jednotlivých státech (srov. též str. 101 napadeného rozhodnutí).
42. K předmětnému oznámení indické vlády ze dne 17. 1. 2020 dále krajský soud uvádí, že dle názoru soudu tento dokument naopak podporuje vyjádření společnosti M. T. o tom, že jejich činnost týkající se dovozu trubek a jejich typu byla kontrolována. I kdyby soud akceptoval, že se oznámení týká položky 7304 49, tak spíše vyznívá tak, že indiští dovozci vesměs tuto položku používají bez ohledu na dovážené zboží. Oba nyní řešení indiští dovozci ale používali kódy konkrétní (7304 11), takže lze usoudit, že se jich předmětné oznámení spíše netýkalo a že postupovali správně. Celkově vzato předložený důkaz spíše podporuje argumentaci žalovaného. Naprosto stejné hodnocení pak soud činí také ve vztahu k oznámení indické vlády ze dne 22. 10. 2019, které soud provedl k důkazu, a které je svým obsahem totožné jako oznámení indické vlády ze dne 17. 1. 2020. Nadto z dopisu indické vlády ze dne 19. 9. 2019 vyplývá, že M. T. je pravidelným dovozcem trubek položky 7304 11 10. Toto oznámení datově předchází oznámení indické vlády ze dne 22. 10. 2019 i ze dne 17. 1. 2020 a vyplývá z něj, že M. T. zařazovala dovážené zboží do položky 7304 11 ještě před zmíněnými dopisy vlády, ze kterých by měl vyplynout žalobkyní avizovaný nátlak na vyhýbání se položce 7304 49. V oznámení indické vlády ze dne 19. 9. 2019 se mluví o tom, že M. T. je pravidelným dovozcem tohoto zboží, takže zjevně takto postupuje dlouhodobě, nikoliv až na nátlak vlády, který navíc nebyl prokázán. Také samo zjištění OLAFu, že obě společnosti (byť v minimální míře) v rozhodném období dovezly do Indie vedle trubek položky 7304 11 také trubky položky 7304 49 nasvědčuje tomu, že mezi dováženým zbožím existovaly rozdíly a že při celním zařazování postupovaly správně.
43. S žalobkyní nelze souhlasit v tom, že by zařazení dovážených trubek do položky 7304 11 nedávalo smysl s ohledem na to, že do této položky spadají trubky určené pro ropovody a plynovody. Např. z vyjádření M. T. vyplývá, že její výrobky bývají používané pro ropná a plynová potrubí a že obchoduje také se subjekty působícími v petrochemickém průmyslu (dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 3). Dovoz trubek spadajících do položky 7304 11, které lze přepřacovat na trubky jiných rozměrů, které jsou využitelné pro jiné zákazníky (např. žalobkyni), se jeví být jako logický. Znalecký posudek doc. J. se nevyjadřuje k tomu, pro jaké účely mohly být použity vstupní materiály pro výrobu trubek za studena. Krajský

soud nesouhlasí ani s tím, že by přítomnost normy ASTM A312 vylučovala zařazení do položky 7304 11. Žalobkyně ke svému tvrzení nepředložila žádný důkaz. Zdejší soud vychází ohledně této otázky z rozsudku CS STEEL, z něhož jednoznačně vyplývá, že trubky splňující normu ASTM A312 mohou být používány pro ropovody a plynovody (srov. odst. 28 a 32). Také z vyjádření žalobkyně ze dne 20. 11. 2025 s odkazem na vyjádření Ing. H. vyplývá, že trubky splňující standard ASTM A312 lze spojovat do potrubního systému a že mají přepravní funkci. Tedy i tvrzení žalobkyně samotné v obecné rovině nasvědčuje závěrům soudu.

44. Žalovaný dle názoru soudu správně vysvětlil význam pojmu *mateřské trubky* (*mother hollows*), který vysvětlivky k HS vskutku neznají. Na jeho výše popsané hodnocení krajský soud odkazuje a doplňuje, že v nyní řešené věci bylo zjištěno, že trubky v okamžiku dovozu do Indie splňovaly normu ASTM A312 a jednalo se v podstatě o hotové trubky dokončené procesem za tepla. Z dokumentu nazvaného *Porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312* a také ze specifikace normy ASTM A312, které žalobkyně v řízení předložila, vyplývá, že aby trubka splnila normu ASTM A312 určenou pro vysokoteplotní a korozivní prostředí, musí odpovídat přísným požadavkům na rozměry, chemické složení a mechanické vlastnosti atd. Rozhodně se tedy nemůže jednat o žádný neopracovaný meziprodukt určený výhradně pro výrobu jiných trubek, který by mohl spadat do položky 7304 49. To potvrzuje také znění rozsudku CS STEEL, viz níže.
45. Žalobkyně dále navrhla k důkazu výňatek z indické celní evidence, jímž mělo být prokázáno, že společnost M. T. dovážela výrobky označené jako *bezešvé trubky z nerezové oceli (dokončené za tepla)* pod zařazením 7304 11 10. Tento důkazní návrh soud neprovedl, protože prokazovaná skutečnost zcela jednoznačně vyplývá ze spisu. Žalovaný přesně k tomuto závěru dospěl. Důkazní návrh se tedy vztahuje ke skutečnosti, která již byla prokázána. V souvislosti s navazující argumentací musí krajský soud upozornit, že je pochopitelné, že pod stejným kódem toto zboží vyváželi čínští výrobci. Dle tvrzení žalobkyně bylo pro čínské výrobce výhodnější vykazovat zboží jako tvářené za studena (kvůli vyšší vratce DPH), nicméně v nyní řešené věci bylo zjištěno, že se jednalo o trubky vyhotovené toliko procesem za tepla. Polemika nad případným vrácením DPH a s tím spojeným nesprávným označováním zboží čínskými výrobci proto není namístě. Položka 7304 11 navíc nerozlišuje mezi trubkami vyhotovenými procesem za tepla a za studena. Z hlediska zařazení do ní je tedy způsob vyhotovení trubky irelevantní.
46. Dále žalobkyně k důkazu navrhla závazné informace o původu zboží vydané celními orgány Polska pro M. T. a související email společnosti M. T. ze dne 19. 5. 2022. Ze závazné informace vydané polskými celními orgány soud zjistil, že byla vydána pro M. T. s platností od 26. 10. 2020 a týká se bezešvých trubek dokončených za studena položky 7304 41, které jsou v dokumentu popásány zejména pomocí rozměrů. Tyto trubky měly být vytvořeny z dutých profilů položky 7304 49. Ze závazné informace dále vyplývá, že poslední podstatné zpracování proběhlo v Indii a proto mají indický původ. Ze souvisejícího e-mailu společnosti M. T. ze dne 19. 5. 2022 soud zjistil, že M. T. podala žádost o vydání zmíněné závazné informace a že poskytla potřebné informace.
47. K tomuto důkazu, který je nutné hodnotit v souvislostech s jinými, krajský soud uvádí, že již z poznámky OLAF vyplývá, že v roce 2020 došlo u M. T. k zásadní změně poměrů, které měly vliv na posouzení původu jí produkováného zboží. Konkrétně M. T. začala nejprve dovážet trubky položky 7304 49 na základě nově vydaných povolení indickou vládou. Dále začala v roce 2020 nakupovat indické trubky od indických výrobců, společností

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

S. a W., a poté co si pořídila vlastní linku na výrobu trubek z primárních forem, začala produkovat trubky vlastní výroby, tj. indického původu – nedocházelo tedy jen ke zpracování za studena nakoupených trubek vyhotovených za tepla v ČLR. Tomu rovněž odpovídá poslední strana závazné informace, kde je uvedeno, že zboží, ze kterého byly posuzované trubky vyrobeny, bylo zakoupeno od indické společnosti, jejíž název je anonymizován. Již jen z tohoto důvodu se jeví být vydaná závazná informace pro M. T. nepoužitelná na nyní řešenou věc, ve které bylo prokázáno, že M. T. dovážela na základě povolení trubky položky 7304 11 dokončené procesem za tepla a ty zpracovávala procesem za studena (v samotné závazné informaci je uvedeno, že platí, pokud je prokázáno, že zboží a okolnosti relevantní pro původ odpovídají těm, které byly posuzovány). Rozhodně hodnocené důkazy nesvědčí o tom, že by měly být do Indie dováženy mateřské trubky či duté profily.

48. Krajský soud si je vědom konstatování OLAFu na str. 6 poznámky OLAF, kde se uvádí, že *...se dovozoový kód se v roce 2020 změnil z kódu 7304 11 10 na 7304 49 00. Dovážené produkty však zůstávají beze změny*. Nicméně pojednání o totožnosti zboží není nijak odůvodněno. K této problematice se vyjádřil OLAF také na str. 8 poznámky OLAF a z této části vyplývá, že pro účely vydání poznámky OLAF nebylo nutné se otázkou změny sazebního zařazení blíže zabývat, protože pravidla původu v té době (před rozsudkem Stappert) nerozlišovala, zda jde o trubky položky 7304 11 či 7304 49. Nicméně obecné konstatování o totožnosti zboží nemůže ve světle výše provedených důkazů (vyjádření M. T., dovozní povolení atd.) prokázat, že M. T. vždy dovážela zboží položky 7304 49. Naopak vyjádření M. T. o tom, že povolení jsou kontrolována a také oznámení indické vlády o tom, aby nebyla nadužívána položka 7304 49 (za předpokladu, že se oznámení skutečně k této položce vztahovalo), nasvědčuje tomu, že k nějaké změně došlo, jinak by se M. T. k této položce neuchýlila.
49. K hodnoceným důkazům (závazná informace polské celní správy a email) dále soud uvádí, že žalovaný správně uvedl, že závazná informace je platná až od vydání závazné informace (tj. i pro zboží dovezené po vydání závazné informace), k čemuž došlo v roce 2020, kdežto nyní řešené trubky byly do EU dovezeny v letech 2016 až 2018. Platí také jen pro držitele rozhodnutí, tj. M. T.. Nikoliv pro žalobkyni. Z e-mailu společnosti M. T. nevyplývá, že by byla její praxe shodná v nyní řešeném období a v době vydání závazné informace.
50. K závazné informaci vydané celními orgány Belgie a k souvisejícímu e-mailu K. S., krajský soud uvádí, že ze závazné informace zjistil, že byla vydána 10. 1. 2022 a týká se bezešvých trubek z nerezavějící oceli vyhotovené za studena (s výjimkou trubek pro ropovody a plynovody). Jejich původ je indický. Jako užité materiály pro výrobu jsou uvedeny mateřské duté profily/mateřské trubky tvářené za tepla z ČLR kódu 7304 49. K tomu krajský soud uvádí, že dutý profil vyložil zcela jasně SDEU v rozsudku Stappert. Z popisu zboží, ze kterého byly vyrobeny trubky, které jsou předmětem závazné informace, nevyplývá, že by se jednalo o dutý profil ve smyslu vysvětlivek HS. Není ani zřejmé, zda zpracovávané zboží splňovalo normu ASTM A312 jako v nyní řešené věci nebo zda se jednalo o mateřské trubky, o kterých soud pojednával výše a které by do položky 7304 49 spadaly. Ze souvisejícího e-mailu vyplývá pouze to, že si je sama K. S. vědoma toho, že závazná informace platí od jejího vydání a pouze pro ni samotnou. Není v něm nic, co by nasvědčovalo tomu, že její praxe byla stejná i v minulosti. Ani zmíněné důkazy tedy neprokazují, že by byly do EU v rozhodném období vyváženy duté profily či mateřské trubky položky 7304 49. I zda pak krajský soud poukazuje na to, co již uvedl u polské závazné informace, a sice že platí pro jejího držitele a od data vydání.

51. Dále žalobkyně navrhla k důkazu výslech F. G., kterým mělo být prokázáno, že pracuje pro subjekt, který podal podnět k zahájení vyšetřování OLAF. Tento důkaz krajský soud neprovedl, neboť dokazovaná skutečnost není pro posouzení věci relevantní. Žalobkyně v podstatě naznačuje, že jeho posudek byl z tohoto důvodu neobjektivní a v důsledku toho je i nedostatečná závěrečná zpráva OLAF. To je ale pro věc nepodstatné. Jak správně uvedl žalovaný (str. 80 až 83 napadeného rozhodnutí), závěry F. G. se v zásadě shodovaly s vyjádřením M. T. a indického znalce V. (zejména pak popis výroby trubek procesem za tepla). Zásadnější rozdíl spočíval v tom, že F. G. označil značnou část trubek dodaných do Indie jako tvářené za studena. Z tohoto závěru navíc žalovaný ani nevycházel.
52. Krajský soud neprovedl k důkazu ani žalobkyní navržený znalecký posudek, ze kterého vycházel žalovaný v daňovém řízení, které vyústilo v řízení vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 18 Af 17/2021. Dle vyjádření žalovaného se jednalo o posudek, který jej přesvědčil o tom, že konkrétní trubky spadaly do položky 7304 49. Soud souhlasí s žalovaným, že by se jednalo o důkaz bez dalšího nepoužitelný v nyní řešené věci. Z odst. 38 odkazovaného rozsudku městského soudu skutečně vyplývá, že na základě rozměrů konkrétních trubek znalec dospěl k závěru, že nemohly být využity pro ropovody. Jedná se tedy o posudek zpracovaný skutečně pro zcela konkrétní trubky konkrétních rozměrů, které byly v tamním řízení řešeny. Žalobkyně v nyní řešené věci neprokázala, z jakých konkrétních trubek (zejména pokud jde o rozměry) byly jí dovezené trubky v Indii vyhotoveny. Přitom sama časová souvislost a totožnost jednoho z indických dovozců nestačí k tomu, aby se jednalo o důkaz relevantní pro toto řízení. Je zjevné, že v rozhodném období mohli indičtí dovozci vyrábět své zboží z materiálů různých rozměrů (v tomto směru srov. výše uvedené vyjádření M. T. o tom, že její produkty bývají používány pro ropovody, což svědčí tom, že pracuje s materiály k tomuto účelu vhodnými). Skutečnost, že ve věci řešené městským soudem nebyly rozměry zpracovávaných trubek dostačující pro ropovody, neprokazuje, že tomu bylo stejně i v nyní řešené věci, když rozměry trubek, ze kterých byly v Indii ty nynější vyrobeny, nejsou známy. Dále k tomu soud uvádí, že skutečnost, že do Indie byly dováženy jak trubky položky 7304 11, tak položky 7304 49, byla prokázána (viz výše). Soud si je pochopitelně vědom toho, že žalobkyně neznala přesný obsah posudku, to však nemění nic na tom, že je nutné uvést konkrétní tvrzení a k němu navrhnout důkaz. Nikoliv navrhnout důkaz a doufat, že při jeho provedení se zjistí něco relevantního.
53. Dále krajský soud uvádí, že žalobkyně až v podání ze dne 5. 12. 2025 výslovně namítla (jedinou poznámkou učiněnou v závorce), že by nebylo prokázáno, že výrobky dovezené do Indie splňovaly normu ASTM A312 (dosud žalobkyně namítala, že nebylo prokázáno, že se jedná o výrobky z ČLR, namítala, že se jednalo o duté profily či mateřské trubky položky 7304 49). K tomu soud uvádí, že z výše uvedeného vyplývá, že tuto normu dovezené trubky splňovaly a vyplývá to jak ze závěrečné zprávy OLAF, tak z vyjádření indických výrobců, kteří to potvrdili. Také o tomto zjištění nemá krajský soud žádné pochybnosti.
54. Lze uzavřít, že žalovaný v řízení v dostatečném rozsahu prokázal, že společnosti M. T. a K. S. dovážely do Indie za tepla dokončené **trubky sazebního zařazení 7304 11**, které splňovaly normu ASTM A312. Žalobkyně neprokázala, že by se jednalo o jakékoliv zboží položky 7304 49, resp. že by právě jí dodané trubky byly vyrobeny právě ze zboží spadajícího do položky 7304 49.
55. Krajský soud dále uvádí, že zásadní změna judikatury SDEU, resp. její dopad na pravidla určování původu, rozhodně nepředstavují poukázku na zrušení žalobou napadeného

rozhodnutí (k tomu přiměřeně srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2022, č. j. 10 Afs 254/2018-43, odst. 20). S žalovaným soud souhlasí v tom, že v řízení bylo provedeno rozsáhlé dokazování, které se týkalo otázky, zda byly v Indii opracovány trubky položky 7304 11. Žalobkyně se proto mohla k této skutkové otázce vyjádřit. Stejně tak v soudním řízení, kdy již bylo zřejmé, že je podstatné určit sazební zařazení trubek dovážených do Indie, mohla žalobkyně vznést patřičná tvrzení a navrhnout důkazy k prokázání toho, že se jednalo o trubky položky 7304 49 a taky tak učinila, leč bezúspěšně. O krácení práv žalobkyně proto nemůže být řeč.

56. Závěrem ke skutkovým námitkám krajský soud uvádí, že skutkový stav stran jednotlivých hodnocených relevantních okolností nebyl zjištěn se stoprocentní jistotou. To však ani nebylo povinností žalovaného. Povinností žalovaného bylo v souladu s výše citovanou judikaturou prokázat existenci takových pochybností, které vyvracejí průkaznost žalobkyní tvrzených skutečností (vedle již výše uvedené judikatury, ze které vyplývá, že správce daně není povinen prokázat, že se účetní případ odehrál jinak, srov. také již zmíněný rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2024, č. j. 3 Afs 154/2022-58, odst. 31 a 34).
57. V rámci skutkové části se krajský soud vyjádří také k námitkám žalobkyně ohledně toho, že se žalovaný odchýlil od praxe jiných celních orgánů jiných členských států a rozhodnutí soudů jiných členských států.
58. Tyto námitky ale nejsou důvodné. Žalovaný se pečlivě vypořádal se všemi odkazovanými rozhodnutími a vysvětlil, proč se jimi necítí být vázán (např. str. 74 a 75 napadeného rozhodnutí ohledně rozhodnutí italských soudů, str. 61 až 63 ohledně düsseldorfských orgánů a maďarského rozhodnutí). Celkově vzato krajský soud souhlasí s žalovaným, že nebyl rozhodnutími jiných orgánů vázán. Žalobkyně svou námitku pojala tak, že si (zdá se náhodně) vybrala rozhodnutí jiných orgánů, které vyznívají v její prospěch a na nich zakládá námitku, že se jedná o ustálenou praxi a ustálený výklad práva EU, který by snad měl být pro žalovaného závazný. Tak tomu ale rozhodně není. Jednak žalovaný popsal skutkové odlišnosti jednotlivých věcí (zejména množství důkazů, ze kterých oproti srovnávaným případům vycházel) a také několik rozhodnutí nezakládá ustálenou praxi (k tomu srov. sdělení německé celní správy, která považuje závěrečnou zprávu OLAF za závaznou a sdělení OLAF o tom, že německá celní správa cla na jejím základě vybírá – str. 84 napadeného rozhodnutí; ani ze sdělení italské celní správy nevyplývá, že by cla na základě závěrečné zprávy OLAF nevybírala – str. 91 napadeného rozhodnutí).
59. Navíc v případě skutkových otázek je význam rozhodnutí jiných orgánů nevalný, protože každý řešený případ je jiný (jsou v něm uplatněny jiné důkazy, jiné námitky, jiná právní úprava týkající se rozložení důkazního břemene atd.). Není ani zřejmé, zda došlo k podání opravných prostředků či jak se dále celé řízení vyvíjelo.
60. V nyní řešené věci žalovaný provedl velmi podrobné dokazování, ze kterého vyplynuly vážné a důvodné pochybnosti o tom, že trubky dovezené do EU získaly indický původ. Pokud jde snad o otázku právní, tak k té se zcela jasně vyjádřil SDEU v rozsudku CS STEEL (viz níže), a pokud jde o výklad pojmu dutý profil, k tomu se vyjádřil SDEU v rozsudku Stappert (viz výše). Soud dále provedl k důkazu vyjádření OLAF a statistiky týkající se výběru antidumpingových cel na základě závěrečné zprávy OLAF, ze kterých zjistil, že dochází k výběru antidumpingových cel na základě závěrečné zprávy OLAF napříč EU, zejména v žalobkyní zmíněném Německu, Itálii či Rumunsku. Ze předložené statistiky vyplývá, že se jedná o data ze skončených řízení na úrovni správních orgánů. Žalobkyni lze

jistě přisvědčit v tom, že statistiku mohly posléze zkreslit soudní řízení a jejich výsledky, nicméně i tak z předložené statistiky vyplývá, že české celní orgány rozhodně nebyly jediné, které clo na základě závěrečné zprávy OLAF vybíraly. Z uvedených důvodů krajský soud neshledal potřebným pokládat SDEU navrhovanou předběžnou otázku týkající se vázanosti rozhodnutí jiných členských států.

II. K rozporu s nařízením o ukončení šetření

61. Žalovaný se obdobnou námitkou v napadeném rozhodnutí zabýval a jeho závěr lze shrnout tak, že vyšetřování vedené EK nebylo realizováno podle celních předpisů upravujících pravidla pro určení původu zboží. Smyslem šetření EK bylo prověřit, zda v Indii nedochází k činnostem, které jsou v antidumpingovém nařízení hodnoceny jako obcházení tohoto opatření a s tím související prověření důvodnosti rozšíření antidumpingového cla na trubky indického původu. Konstatování o tom, že zpracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné znamená jen to, že tento postup je dostatečný k tomu, aby nebyl považován za obcházení antidumpingových pravidel. To však nevylučuje aplikaci pravidel pro určení původu. Na věci nic nemění ani odst. 33 preambule nařízení o ukončení šetření, který stanoví, že tváření za studena podstatně pozměňuje výrobek a nevratně mění jeho základní vlastnosti. Toto tvrzení rozhodně neznamená, že by se jednalo o podstatné zpracování ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu. Znamená jen to, že zpracování v Indii nebylo z hlediska obcházení antidumpingových nařízení účelové (str. 42 až 50 napadeného rozhodnutí).
62. Žalobkyni lze přisvědčit, že čl. 84 preambule nařízení o ukončení šetření stanoví, že *zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatněné a hospodářské důvody, jiné než vyhýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií*. Ve shodě s žalovaným však krajský soud uvádí, že předmětným závěrem rozhodně nechtěla EK určit původ trubek dodávaných do EU z Indie, do níž byly dovezeny z ČLR. Z preambule nařízení o ukončení šetření zcela zřetelně vyplývá, že smyslem šetření bylo prověřit, zda export trubek z ČLR do Indie a na to navazující zpracování těchto trubek za studena a jejich následný reexport do EU, není pouhým obcházením platných antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), které definuje činnosti, které se považují za obcházení antidumpingových pravidel. Tento závěr zcela zřetelně vyplývá již z toho, že se v preambuli nařízení o ukončení šetření pojednává o tom, že důvodem pro zahájení šetření bylo podezření na obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení (čl. 3 až 8 preambule). Činnost indických výrobců pak byla ve světle tohoto článku hodnocena a bylo pouze podpůrně přihlédnuto k pravidlům původu stanovených v celních kodexech a prováděcích nařízeních (čl. 17 a 61 preambule). Ve světle toho je nutné vyložit shora uvedený závěr učiněný v čl. 84 preambule. Tento závěr totiž znamená opravdu jen to, že toto zpracování je dostatečně hospodářsky odůvodněné na to, aby nebylo považováno za obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení a rozhodně jej nelze vyložit jako normativní konstatování o indickém původu trubek dovezených do EU. Tomu nasvědčuje také čl. 72 a také čl. 85 preambule, který stanoví, že *podmínky uvedené v čl. 13 odst. 1, za nichž je třeba se domnívat, že dochází k obcházení, tedy nejsou splněny a platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR by neměla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Indie, ať už je u něj deklarován původ z Indie, či nikoli*. Závěr žalovaného, že z nařízení o ukončení šetření nelze činit žádné závěry stran původu dovezených trubek, je zcela správný.

63. V návaznosti na to je irelevantní námitka, z jakých údajů vycházela při svém šetření EK a závěrečná zpráva OLAF a zda OLAF provedl šetření namísto. Navíc soudu není zřejmé, jaké konkrétní zjištění má být touto námitkou zpochybněno. Nutno také poukázat na to, že žalovaný nevycházel jen ze závěrečné zprávy OLAF, jak několikrát namítala žalobkyně, ale provedl podrobné dokazování pomocí dokladů vydaných přímo k předmětným trubkám a závěrečnou zprávu OLAF použil toliko podpůrně (viz dále).
64. Žalobkyně nemá pravdu ani v tom, že nařízení o ukončení šetření a v něm uvedené zjištění o hospodářsky odůvodněném zpracování trubek za studena v Indii, je závazné. Ohlédne-li soud od výše popsaného závěru, že se dané nařízení na určování původu vůbec nevztahuje, pak je nutné uvést to, že uvedené konstatování se nachází v preambuli, která není právně závazná (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 219/2019-49, bod 28 a judikaturu SDEU v něm uvedenou). Samotný normativní text nařízení o ukončení šetření, který je právně závazný, pojednává pouze o tom, že se šetření ukončuje. Z nezávazné části nařízení, které se navíc netýká určování původu, rozhodně nemohla žalobkyně nabít legitimní očekávání o indickém původu předmětných trubek.
65. Pouze na okraj je namísto doplnit, že obdobná argumentace zazněla ze strany Španělského království v řízení před SDEU ve věci CS STEEL (viz níže). SDEU se sice k této argumentaci nevyjádřil, nicméně pokud by ji shledal důvodnou (tedy že by bylo v principu vyloučeno, aby dodané trubky podléhaly antidumpingovému clu), lze předpokládat, že by se věcně položenou předběžnou otázkou vůbec nezabýval a zamítl by jí pro nepřipustnost (srov. rozsudek SDEU ze dne 28. 3. 2017, ve věci C-72/15, *Rosneft*, odst. 50 a tam citovanou judikaturu). Ani z rozsudku Stappert, který výslovně zmínil nařízení o ukončení šetření, nevyplývá, že by zmíněné nařízení mělo určit původ zboží.
66. Proto s tímto nařízením nemůže být rozporný jak postup žalovaného, tak postup OLAF. Soud proto nepovažoval za nutné pokládat SDEU předběžnou otázku týkající se toho, zda mohou orgány členských států vycházet ze závěrečné zprávy OLAF, pokud je tato rozporná s nařízením o ukončení šetření, která vychází z nesprávného závěru žalobkyně, že předmětné nařízení určuje původ zboží. Soud neprovedl ani žalobkyní navržený důkaz v podobě zprávy o činnosti dozorčího výboru OLAF, kterou mělo být prokázáno, že tento výbor kritizoval skutečnost, že zprávy OLAF nejsou vždy způsobilé k přijetí navazujících úkonů a je nutné je kriticky hodnotit. Obecné závěry dozorčího výboru nemají žádnou vypovídací hodnotu ohledně závěrečné zprávy OLAF použité v nynější věci. Dle názoru soudu ji naopak žalovaný velmi pečlivě posoudil spolu s celou řadou dalších důkazních prostředků, které v jejich vzájemné souvislosti posoudil.
67. Žalovaný se zabýval i námitkou týkající se celní evidence, která byla normativní částí nařízení o ukončení šetření zrušena a dospěl k závěru, že zrušená celní evidence vůbec nebyla podkladem pro doměření cla v této věci a jedná se o skutečnost zcela mimoběžnou (str. 45 napadeného rozhodnutí).
68. S tím krajský soud plně souhlasí. Z hlediska skutkového nebyla celní evidence důkazem, ze kterého by byl zjišťován skutkový stav. Právním důvodem pro uložení antidumpingového cla byla nařízení o antidumpingovém clu 1 a 2. Ke zrušení celní evidence zavedené nařízením Komise 2017/272 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o zavedení celní evidence tohoto

dovozu, došlo nařízením o ukončení šetření proto, že bylo zjištěno, že v Indii nedochází k obcházení platných antidumpingových pravidel a že antidumpingové clo nebude rozšířeno na indické výrobky. Rozhodně ze zrušení této evidence nelze usoudit, že by žalobkyni nemělo být doměřeno antidumpingové clo. Navíc žalobkyni uniká zcela zásadní fakt, že rozšíření cel bylo zkoumáno ve vztahu k indickým výrobkům. Jak bude dále vysvětleno, původ žalobkyní dovezených trubek je čínský.

69. Žalobkyní odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, č. j. 45 Af 12/2021-61 se týká zcela jiné věci, a sice že byla zavedena povinnost celní evidence pro možné obcházení platných antidumpingových pravidel v Malajsii a šetřením to bylo potvrzeno, proto došlo k rozšíření těchto cel i na Malajsii. Podstatou věci bylo určení okamžiku, od kterého došlo k rozšíření působnosti antidumpingového cla na malajsijské výrobky. Pro nyní řešenou věc je tento rozsudek zcela nepoužitelný.
70. S ohledem na uvedené hodnotí soud námitku jako nedůvodnou, byť musí soud doplnit, že nařízení o ukončení šetření sice nemá význam z hlediska právního, avšak některé skutkové závěry shrnuté v jeho preambuli, mají pro posouzení věci význam a soud je proto využil (viz výše).

III. K rozporu s celními kodexy

71. Žalovaný se dále zabýval úrovní opracování provedeného v Indii. K tomu uvedl, že do Indie byly v nyní řešených věcech z ČLR dovezeny trubky sazebního zařazení 7304 11 vyhotovené procesem za tepla splňující normu ASTM A312, které byly poté postupem za studena zpracovány v Indii (válcování, moření, pasivaci, žíhání v peci, narovnávání a řezání) na trubky jiných rozměrů splňujících normu ASTM A213, které byly posléze sazebně zařazeny do položky 7304 41. V případě společnosti K. S. a trubek o průměru do 42 mm již byly trubky zpracovány postupem za studena v ČLR. K samotné změně původu uvedl, že obecně závazná pravidla původu nejsou založena na procentu změny materiálu na metr délky nebo na pravidlu přidané hodnoty (str. 66 napadeného rozhodnutí). Porovnání specifikací materiálů SA-213 a SA-312 rovněž nepřináší žádné nové skutečnosti ve vztahu k tvrzenému indickému původu dovezeného zboží. Obě technické normy stanoví standardy a požadavky pro ocelové trubky, nikoliv pro duté profily. Trubky dokončené podle normy SA-213 musí splnit přísnější požadavky zejména na přesnost a kvalitu trubek než trubky dokončené podle normy SA-312. Pro řešení daného případu je podstatné, že i trubky podle standardu ASTM A312 (SA-312) musí mít předepsané rozměry (vnější průměr a tloušťka stěny) dané dalšími normami a je možné vyrobit i jiné rozměry za splnění ostatních požadavků této normy a normy SA-999. Mezi trubkami splňujícími normu ASTM A312 a ASTM A213 je rozdíl v kvalitě a přesnosti a jsou jinak technicky využitelné. Pravidla původu však nevycházejí z technických norem ani využitelnosti trubek, proto je takové opracování nedostatečné pro změnu původu (str. 68 a 73 napadeného rozhodnutí).
72. Ke změně původu byl nutný tzv. tarifní skok, případně přepracování dutých profilů položky 7304 49, a to jak za účinnosti nového celního kodexu, tak původního celního kodexu. K tomu nedošlo (str. 96 až 103 napadeného rozhodnutí). Při hodnocení původu dovezeného zboží se nelze zaměřit pouze na poslední zpracovatelské operace uskutečněné v zemi vývozu a klást důraz na to, že k nim došlo a že byly hospodářsky odůvodněné. Pravidla původu musí být vykládána v kontextu celkového procesu získání výrobku od nejprimárnějších forem a surovin až po konečný výrobek. Výrobek je původní tam, kde vznikne. Pokud vznikne bezešvá ocelová trubka z ingotu, tyče nebo jiného polotovaru s plným průřezem v ČLR,

získává čínský původ. Pokud je taková čínská trubka v Indii přepracována na trubku jiných rozměrů a přesnosti, jedná se stále o bezešvou trubku, která původně vznikla v ČLR. Přepracováním v Indii čínský původ neztratila a indický původ podle platných pravidel nezískala. K získání původu v konkrétní zemi nebo území vedou pouze skutečně podstatné a důležité operace z pohledu celého procesu vzniku konečného výrobku (str. 110 napadeného rozhodnutí). Podle názoru žalovaného tak opracováním v Indii nevznikl žádný nový výrobek ve smyslu HS a pravidel původu (str. 121 napadeného rozhodnutí).

73. Čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu 1 stanoví, že se ukládá *konečné antidumpingové clo z dovozu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00 , 7304 22 00 , 7304 24 00 , ex 7304 41 00 , 7304 49 10 , ex 7304 49 93 , ex 7304 49 95 , ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 a 7304 90 00 91), pocházejících z Čínské lidové republiky (ČLR).* Obdobné ustanovení obsahuje nařízení o antidumpingovém clu 2.
74. Podle čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby (shodné pravidlo upravoval také čl. 24 původního celního kodexu).
75. Podle čl. 62 nového celního kodexu Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
76. Podle čl. 32 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
77. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu dle pravidla CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla (trubky, o které se v tomto případě jedná, nebyly uvedeny v příloze č. 11 prováděcího nařízení k původnímu celnímu kodexu, tudíž bylo nutné postupovat dle pravidel určování původu sjednaných mezi EU a WTO, která vyústila v dohodu o pravidlech původu, pravidla v ní jsou však pro trubky položky 7304 11 totožná jako v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu).
78. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původů se zabýval SDEU v rozsudku Stappert a s odkazem na dřívější judikaturu dospěl k závěru, že EK je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží považuje za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo

opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle čl. 60 nového celního kodexu. Cílem těchto aktů je upřesnit, jakým způsobem musí být abstraktní kritéria uvedená v posledně uvedeném ustanovení vykládána a uplatňována v konkrétních situacích. Cíle sledované nařízením v přenesené pravomoci musí být takové povahy, aby odůvodňovaly jeho přijetí, toto nařízení musí splňovat požadavek na odůvodnění, který je pro takový akt závazný, a posouzení EK týkající se určení země původu výrobků, na které se uvedené nařízení vztahuje, nesmí být stížena nesprávným právním posouzením nebo zjevně nesprávným posouzením s ohledem na čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Tento původ totiž musí být v každém případě určen podle rozhodujícího kritéria, kterým je poslední *podstatné zpracování nebo opracování* dotyčného zboží. Tento výraz musí být sám o sobě chápán tak, že odkazuje na fázi výroby, během níž toto zboží získá své určení, jakož i specifické vlastnosti a složení, které dosud nemělo a které nemají později projít významnými kvalitativními změnami. Podle SDEU nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží v sazebním zařazení zpracovaných výrobků, jelikož společný celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely, a nikoli s ohledem na určování původu výrobků. Přestože změna sazebního zařazení zboží, ke které došlo jeho zpracováním, naznačuje, že charakter jeho zpracování nebo opracování je podstatný, nemění to nic na tom, že zpracování nebo opracování může být podstatného charakteru i v případě, že ke změně zařazení nedojde. Kritérium změny sazebního zařazení se vztahuje na většinu situací, ale neumožňuje identifikovat všechny situace, ve kterých je zpracování nebo opracování zboží podstatné. Podle SDEU EK nepředložila žádné přesvědčivé odůvodnění pro odlišné znění pravidel určování původu ve vztahu k troubám a trubkám položky 7304 49 na straně jedné a dutých profilů téže položky na straně druhé. Obě kategorie výrobků totiž procházejí zpracováním za studena, které dle soudu podstatně mění jejich fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti. Přitom takové změny mohou být rozhodující pro určení původu výrobku. Uvedené pravidlo v podstatě vylučuje, že dané operace přiznávají výrobku povahu výrobku pocházejícího ze země, kde k těmto operacím došlo, zatímco obdobné operace jsou rozhodující pro určení získání původu pro podobné výrobky. Podle SDEU tak byl jediným rozlišovacím kritériem fakticky pouze geometrický tvar za studena zpracovávaného výrobku. SDEU dovedl neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 49.

79. Po zásahu SDEU pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 zní: *CTH nebo změna položky 7304 49.*
80. Poté zdejší soud usnesením ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184, přerušil řízení a požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou soud formuloval následovně: *Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)? Zdejší soud odkázal na rozsudek Stappert. Podstata předběžné otázky tkvěla v přenositelnosti závěrů tohoto rozsudku i na trubky položky 7304 11.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

81. SDEU o položené předběžné otázce rozhodl rozsudkem ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24, CS STEEL ve kterém uvedl, že v projednávaném případě Komise tvrdí, že soulad trub a trubek pocházejících z Číny, dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu. Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovárů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ze dne 21. září 2023, Stappert Deutschland (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS. V tomto ohledu je třeba uvést, že zboží uvedené v položce 7304 11 HS je popsáno jako bezešvé trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody z nerezavějící oceli a zboží uvedené v položce 7304 41 HS je popsáno jako ostatní bezešvé trouby a trubky s kruhovým příčným průřezem z nerezavějící oceli a tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena). Trouby a trubky tudíž přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nevede nutně ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely. Z výše uvedeného vyplývá, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. Tento závěr není vyvrácen odpovědí předkládajícího soudu na žádost Soudního dvora o informace, zmíněnou v bodě 18 tohoto rozsudku, podle které zpracování trubek položky 7304 11 HS za studena může mít podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti těchto trubek. Z této odpovědi totiž nevyplývá, že zpracování trubek dotčených ve věci v původním řízení za studena bylo takového rozsahu, že tyto trubky již nejsou použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312. Jak uvádí Komise – a ostatní zúčastnění jí v tomto neoponují – je tento soulad dokladem o tom, že jsou tyto trubky použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, je objektivně odůvodněný. Komise se tedy přijetím tohoto pravidla nedopustila zjevně nesprávného posouzení. S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost základního pravidla.
82. Rozsudek CS STEEL aplikoval již také NSS v rozsudku ze dne 27. 11. 2025, č. j. 2 Afs 25/2024-42, odst. 39 ve kterém uvedl, že SDEU v rozsudku CS STEEL potvrdil závěr, podle kterého změna zboží důsledkem zpracování či opracování za studena z výrobku položky 7304 11 na výrobek položky 7304 41, při kterém nedošlo k tzv. tarifnímu skoku (tedy změně daného čísla), není dostačující pro to, aby zboží nabylo původ tam, kde k takovému zpracování/opracování došlo. Nic na tom nemění ani skutečnost, že se tímto opracováním

nevratně změnily základní vlastnosti výrobku. Takový závěr není v rozporu s rozsudkem Stappert, protože zde SDEU posuzoval změny odlišného zboží.

83. Krajský soud s ohledem na uvedené konstatuje, že zpracování za studena provedené v Indii (konkrétně válcování, moření, pasivace, žíhání v peci, narovnávání a řezání) nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. SDEU potvrdil, že ke změně původu bylo dle prováděcích nařízení k celním kodexům nutné, aby došlo ke zpracování zboží jiného čísla (např. ingotů), tj. k pravidlu tarifního skoku a že zpracování za studena trubek položky 7304 11 je nedostačující a že se jedná o jinou skutkovou situaci než v případě rozsudku Stappert.
84. Krajský soud na rozdíl od žalobkyně považuje rozsudek CS STEEL pro nynější věc za klíčový a žalobkyní zmíněné odlišnosti spočívající v tom, že zpracováním v Indii došlo k tomu, že trubky již nesplňovaly normu ASTM A312, nýbrž normu ASTM A213, považuje za irelevantní.
85. SDEU v rozsudku CS STEEL sice svůj závěr odůvodnil tím, že trubky splňovaly tutéž normu a že byly nadále použitelné pro vedení ropy, avšak podstata jeho názoru tkví v tom, že z hlediska pravidel původu nedošlo k zásadní změně výrobku. Jak vyplývá z popisu výroby trubek, jak jej popsal indický znalec V. nebo doc. J. (případně lze též odkázat na popis výroby trubek popsany ve vysvětlivkách k položce 7304, ze kterého vycházel také SDEU v rozsudku CS STEEL), zpracování za studena je dokončovací úpravou a zcela běžným postupem výroby trubek. V návaznosti na to je nutné uvést, že SDEU odmítl argumenty zdejšího soudu vznesené s odkazem na tvrzení M. T., dle kterého má jí prováděné zpracování za studena vliv na mez průtažnosti a pevnost v tahu (srov. dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 3, 4 a 5) a na znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. J., ze kterého v obecné rovině vyplývá, že zpracováním za studena v Indii došlo k výraznému přetvoření rozměrů, struktury a vlastností původního materiálu, což měly dokázat materiálové analýzy – tvrdost, pevnost, mikrostruktura (str. 4 zmíněného posudku). SDEU odmítl rovněž odkaz zdejšího soudu na preambuli nařízení o ukončení šetření, dle něhož zpracování za studena mění fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti trubek. Odmítl-li SDEU tyto skutečnosti jako nedůvodné, tím spíše je nedůvodný odkaz žalobkyně na množství redukce materiálu, jak správně uvedl žalovaný.
86. SDEU uvedl, že zpracování trubek v Indii sice mělo za následek nezvratné změny, avšak i po těchto změnách byly trubky stále použitelné pro vedení ropy či plynu, tj. nezměnila se podstata původního sazebního zařazení a původní určení a složení trubek. Jinak řečeno zpracování v Indii nevyústilo ve vytvoření trubek s vlastními specifickými vlastnostmi a složením, jež toto zboží před uvedenou operací nemělo.
87. V nyní řešené věci sice není zřejmé, zda by i trubky splňující normu ASTM A213 byly způsobilé (nikoliv obvykle používané) k vedení plynu, ropy či jiných kapalin nicméně to není podstatné. Důležité je, že zpracováním za studena došlo k opracování trubek splňujících přísnou normu ASTM A312 na trubky splňující přísnější normu ASTM A213, která se od té první liší zejména větším důrazem na rozměry, což potvrzuje vyjádření žalobkyně ze dne 20. 11. 2025, a také využitelností výrobků tuto normu splňujících. Z hlediska pravidel původu se však jedná o marginálii. Jedná se o pouhé vylepšení vlastností výrobku, který již sám o sobě dosahoval vysokých kvalit. Navíc i ze srovnání trubek splňujících dané normy vyplývá, že trubky splňující normu ASTM A312 jsou určeny pro vysokoteplotní a korozivní provoz. Trubky splňující normu ASTM A213 se používají pro kotle a tepelné výměníky (tj. rovněž vysokoteplotní provoz) a že jsou bezešvé, feritické (tj. korozivzdorné) – srov. tvrzení

žalobkyně např. na str. 78 doplnění žaloby). Již na základě tvrzení žalobkyně se zdá, že vlastnosti obou trubek nejsou zcela rozdílné. Není ani zřejmé a nebylo prokázáno, že by jejich složení bylo odlišné, na což taky poukázal SDEU. I kdyby tedy soud akceptoval úvahu žalobkyně o tom, že ke změně původu zboží mohlo dojít i mimo tarifní skok, pak žalobkyně neprokázala, že by k takto zásadní změně výrobku došlo.

88. Dále soud uvádí, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98 není pro nynější věc použitelný. Jednak proto že byl na základě kasační stížnosti zrušen rozsudkem NSS ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, a také proto, že v dané věci bylo prokázáno, že došlo ke zpracování čínských trubek sazebního zařazení 7304 49, tj. nikoliv 7304 11 jako v nyní řešené věci. Totéž platí o rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2024, č. j. 18 Af 17/2021-212 a o rozsudku NSS ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48.
89. Dle názoru soudu je věc jednoznačná a neshledal tak potřebu pokládat předběžnou otázku navrženou žalovaným.
90. Lze proto uzavřít, že zpracování za studena provedené společnostmi M. T. a K. S. nevedlo ke změně původu trubek, které i nadále zůstaly čínské a měly podléhat antidumpingovému clu.

IV. Ke zvolené sazbě antidumpingového cla a k režimu aktivního zúšlechťovacího styku

91. K otázce aplikované sazby antidumpingového cla žalovaný uvedl, že sazby antidumpingového cla jsou dány čl. 1 odst. 2 obou antidumpingových nařízení tak, že individuální celní sazby se vztahují k jednotlivým, zde uvedeným společnostem, přičemž pro všechny ostatní společnosti je sazba cla 71,9 %. Individuální sazby antidumpingového cla lze uplatnit pouze pro společnosti uvedené v odst. 2 antidumpingových nařízení, přičemž musí být celním orgánům předložena platná obchodní faktura obsahující prohlášení ve znění upraveném těmito právními předpisy (čl. 1 odst. 3 a příloha II antidumpingového nařízení č. 1, resp. čl. 1 odst. 5 antidumpingového nařízení č. 2) datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil. To se v daném případě nestalo, uplatnění sazby cla 71,9 % proto bylo při potvrzení čínského původu dovezeného zboží oprávněné. Tyto podmínky jsou pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla kogentní a neobsahují žádné výjimky pro dovozy z jiných států, než je přímo ČLR. Podmínky pro uložení antidumpingového cla jsou dány původem zboží (ČLR) a druhem zboží (bezešvé trubky). Země vývozu nemá a nemůže mít na uložení antidumpingového cla žádný vliv. Pokud žalobkyně tvrdila, že M. T. dovezla zboží od jiných čínských výrobců, než jsou uvedeni v příloze č. 7 závěrečné zprávy OLAF, měla to prokázat (str. 97 napadeného rozhodnutí).
92. Z obou nařízení o antidumpingovém clu vyplývá, že sazby cla se pohybují v rozmezí od 48,3 % do 71,9 % pro jednotlivě vyjmenované společnosti, se sazbou zbytkového cla ve výši 71,9 %. Z čl. 1 odst. 3 ve spojení s přílohou II antidumpingového nařízení 1 (resp. čl. 1 odst. 5 nařízení o antidumpingovém clu 2) shodně vyplývá, že *uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu, na niž musí být uvedeno prohlášení datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli prodávaných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčené zemi). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

93. Krajský soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav stran uložení konkrétní výše sazby antidumpingového cla. Naopak zcela souhlasí s hodnocením žalovaného. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu bylo na žalobkyni, aby fakturou, která by splňovala stanovené náležitosti, prokázala konkrétního výrobce trubek, které dovezla do EU. Jelikož takovou fakturu nedoložila, postupoval žalovaný zcela správně, když aplikoval zbytkovou sazbu antidumpingového cla. Rozhodně nebylo povinností žalovaného, aby sám aktivně vyhledával výrobce dovezených trubek a žádal jej o fakturu splňující požadované náležitosti. Daňové (celní) řízení totiž není vystavěno na zásadě vyšetřovací. Je to naopak daňový subjekt, jehož tíží důkazní břemeno ohledně skutečností, které je povinen tvrdit. Námitka není důvodná.
94. Námitkou týkající se režimu aktivního zušlechťovacího styku se rovněž žalovaný zabýval a dospěl k závěru, že zboží bylo na návrh žalobkyně propuštěno do volného oběhu, přičemž propuštění zboží do volného oběhu zahrnuje výběr cla. Volba celního režimu byla výhradně na žalobkyni. Pokud by dovezené zboží propustila do režimu aktivního zušlechťovacího styku a zboží následně vyvezla mimo EU, antidumpingovému clu by nepodléhalo. Zboží formálně propuštěné do režimu volného oběhu nemůže být považováno z materiálního hlediska za propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku (nepodléhajícího v důsledku toho clu) jenom proto, že bylo dle tvrzení (nikoliv důkazů) žalobkyně vyvezeno mimo EU. Celní orgány nemohou při aplikaci antidumpingových nařízení přihlížet k účelnosti a proporcionalitě uložení antidumpingového cla na základě úvah, že zboží mohlo být namísto do volného oběhu propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Antidumpingové clo není sankcí, nýbrž daní ve smyslu daňového řádu (str. 115 a 116 napadeného rozhodnutí).
95. Krajský soud zcela souhlasí s žalovaným, že volba celního režimu byla věcí žalobkyně, která se rozhodla pro propuštění zboží do volného oběhu dle čl. 79 původního celního kodexu, resp. čl. 201 nového celního kodexu, namísto aktivního zušlechťovacího styku ve smyslu čl. 114 původního celního kodexu, resp. čl. 256 nového celního kodexu, při kterém by zboží skutečně clu nepodléhalo. Pro jakési materiální hodnocení situace není žádný prostor. Režim aktivního zušlechťovacího styku se zakládá rozhodnutím celního úřadu [srov. čl. 211 odst. 1 písm. a) nového celního kodexu, resp. čl. 116 původního celního kodexu]. Takové povolení zkrátka vydáno nebylo, resp. žalobkyně to ani netvrdí. Proto soud ohledně této otázky neprováděl žádné dokazování. Rovněž tato námitka není důvodná.

V. K aplikaci 10leté prekluzivní lhůty

96. Žalovaný odůvodnil aplikaci 10leté lhůty tak, že čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu umožnil prodloužení prekluzivní lhůty až na 10 let dle vnitrostátního práva v případech, kdy celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení. Na to navázal § 23 nového celního zákona, který právě 10letou prekluzivní lhůtu pro tyto případy stanovil. Obdobnou úpravu obsahoval čl. 221 odst. 4 původního celního kodexu a na něj navazující § 265 původního celního zákona. Žalovaný odkázal na judikaturu NSS a uvedl, že k aplikaci 10leté prekluzivní lhůty postačí přezkoumatelná úvaha, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době spáchání trestný. Nevyžaduje shledání viny ani zahájení trestního řízení. Dle

žalovaného je pro aplikaci prodloužené 10leté lhůty nutné zodpovědět otázku, zda v dotčených celních řízeních nemožnost určit předmětné antidumpingové clo byla zapříčiněna jednáním způsobilým vyvolat trestní řízení. Onu způsobilosti vyvolat trestní řízení lze vykládat, jako přiměřenou možnost existence jednání posuzovaného podle tuzemských trestněprávních předpisů, přičemž postačuje důvodné podezření na takové jednání. Půjde zejména o situace, kdy celní orgány neměly v důsledku deliktního jednání k dispozici informace odpovídající skutečnosti a pravdivé informace o správné výši cla byly takovým deliktním jednáním úmyslně zastřeny.

97. Dále žalovaný uvedl, že v celních prohlášeních zastřený čínský původ trubek z nerezavějící oceli, podložený fingovaným důkazním prostředkem, tj. předloženým účelově opatřeným osvědčením původu, byl sofistikovaně vyvrácen až šetřením OLAF. Osvědčení původu sice vydala indická obchodní komora, ale nikoliv z vlastní vůle, ale na žádost konkrétní osoby a na základě informací jí sdělených. Prodlouženou lhůtu odůvodňuje podezření z možného spáchání přečinu podvodu dle § 209 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), který mohl být spáchán právě vystavením nepravdivého osvědčení původu pro příjemce zboží, kdy navíc předmětné prohlášení bylo předloženo v celním řízení. V takovém případě by indický vývozce nejen příjemce zboží úmyslně podvedl, ale také musel vědět, že s jím opatřenými nepravdivými doklady, jež se uplatňují v EU k proclení, bude následně kráceno antidumpingové clo. Rovněž existuje podezření na možné spáchání trestného činu krácení cla dle § 240 trestního zákoníku, kdy je rovněž možné, že žalobkyně nebyla podvedena indickým dovozcem, ale sama vědomě uvedla nepravdivé informace o indickém původu zboží. Existuje tedy podezření na spáchání dvou trestných činů, což odůvodňuje aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. Bližší zkoumání toho, zda skutečně došlo ke spáchání trestného činu, zejména pak otázky zavinění, je pak již věcí trestního řízení (str. 121 až 128 napadeného rozhodnutí).
98. Problematikou aplikace 10leté prekluzivní lhůty se již několikrát zabýval ve své judikatuře NSS, který k tomu uvedl, že k uplatnění prodloužené prekluzivní lhůty postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného činu, ani zahájení trestního řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, odst. 40, ze dne 26. 4. 2022, č. j. 1 Afs 318/2021-43, odst. 25 až 27 nebo také ze dne 17. 6. 2023, č. j. 10 Afs 369/2021-48, odst. 29 a 30). Jelikož judikatura NSS vychází z rozhodovací činnosti SDEU, nepovažoval soud nutné pokládat žalobkyni předestřenou předběžnou otázku.
99. Krajský soud s úvahou žalovaného plně souhlasí a považuje ji za přezkoumatelnou. Žalovaný srozumitelně a logicky popsal, že prohlášení o původu mohla být záměrně nepravdivá, čímž mohla být žalobkyně uvedena v omyl, resp. že žalobkyně mohla sama úmyslně předložit prohlášení o původu, o němž věděla, že je nepravdivé. Pro prodloužení prekluzivní lhůty nebylo nutné, aby žalovaný prováděl dokazování ohledně jednotlivých prvků skutkových podstat trestných činů, které mohly být vystavením nepravdivého prohlášení o původu a jeho následným uplatněním spáchány. To skutečně náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. S ohledem na dikci shora citovaných právních předpisů a judikatury NSS vycházející z judikatury SDEU není relevantní, že ve věci nedošlo k zahájení trestního stíhání.
100. S žalobkyní lze souhlasit v tom, že celní úřad byl ve svých úvahách stran prodloužení prekluzivní lhůty nanejvýš skoupý, avšak žalovaný byl jakožto odvolací orgán oprávněn

pochybení celního úřadu napravit. S žalobkyní nelze souhlasit, že takový postup nepřipustně omezil její procení právo brojit proti závěrům správních orgánů. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla výzvou žalovaného ze dne 17. 1. 2022 vyzvána, aby se vyjádřila ke zjištěným skutečnostem a důkazům. Na str. 37 a násl. této výzvy žalovaný velmi podrobně popsal své úvahy ohledně aplikace 10leté prekluzivní lhůty. Žalobkyně se k těmto úvahám vyjádřila v podání ze dne 3. 3. 2022. Žalobkyně se tedy v řízení zjevně mohla vyjádřit k podrobnému závěru ohledně prodloužení zmíněné lhůty. Dle názoru soudu naopak bylo povinností žalovaného pochybení napravit. Odvolací řízení je totiž v daňovém řízení vystavěno na principu úplné apelace.

101. K namítanému rozpornému postupu při výkladu ustanovení upravujících prekluzivní lhůtu, resp. její možné prodloužení, krajský soud uvádí, že tuto námitku žalobkyně poprvé vznesla až v podání ze dne 5. 12. 2025, tj. po uplynutí žalobní lhůty. Dosavadní námitky se sice týkaly prekluze, ale spočívaly v tom, že nedošlo ani k zahájení trestního stíhání a dále, že došlo k procesně nepřipustnému doplnění odůvodnění prodloužení lhůty. Námitka spočívající v porušení legitimního očekávání je v tomto ohledu zcela jiná.
102. Nicméně k ní pro úplnost krajský soud uvádí, že legitimní očekávání může vyvěrat z ustálené správní praxe. Podle ustálené a dlouhodobé judikatury NSS je nutné za správní praxi, která by mohla založit legitimní očekávání, považovat jednotnou a dlouhodobou činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Dvě rozhodnutí, na které poukazuje žalobkyně, rozhodně nemohly založit ustálenou praxi, které by se žalobkyně mohla dovolávat (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2025, č. j. 5 Ads 163/2025-36, odst. 13). Navíc v této věci správní orgány postupovaly zcela v souladu se zákonem, resp. celními kodexy a judikaturou NSS a SDEU. Proto soud neprovedl k důkazu žalobkyní navržená rozhodnutí o odvolání.
103. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

104. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
105. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 9. prosince 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

